

รายงานการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์
ในคณะกรรมการวิสามัญ บัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม

สภาวิจัยธรรมญ

ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๕๐๒ ชั้น ๕ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : สืบเนื่องจากเมื่อวานนี้ มาตรา ๓๐๓ เชิญครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๓๐๓ มีการแก้ไขครับ

เจตนาธรรมณ์ เพื่อกำหนดระยะเวลาการจัดทำกฎหมายให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง

รัฐธรรมญ

หมายเหตุ รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๘ ครับ

ประธาน : เปลี่ยน ของ เป็น แห่ง คงไม่เป็นสาระสำคัญ ได้ครับ เปลี่ยนของเป็นแห่ง
แล้วก็รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๘ ที่นี้พอลงมามาตรา ๓๐๔ จะเป็นครั้งที่ ๓๖ ใช่ไหมครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : ครับ เขาจะข้ามไปข้ามมาครับ

ประธาน : โอ.เค. ต่อไปมาตรา ๓๐๔ ครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๓๐๔ ไม่มีการแก้ไข เพิ่มหมายเหตุ รายงานการประชุม

ครั้งที่ ๓๖

ประธาน : ผมถามนิดหนึ่ง ที่ข้ามไปข้ามมาควรบันทึกไว้หรือไม่ มีเหตุผลไหมที่ข้ามไป
ข้ามมา

นายธราพงษ์ สุขมาก : ที่ข้ามครั้งที่ ๓๖ ก็คือก่อนที่เขาจะมาเก็บมาตราที่แขวนไว้ครับ
เพราะว่าครั้งที่ ๓๘ เขาจะเป็นวันที่พิจารณามาตราที่แขวนไว้ทั้งหมด ครั้งที่ ๓๖ ก็คือไม่มีประเด็น
คือเขาจะได้มาที่เขา

ประธาน : ที่แขวนไว้เหตุมีนิดเดียวว่าเพื่อให้เกิดความรอบคอบ

นายธราพงษ์ สุขมาก : ใช่ครับ เพราะว่าเขาจะกลับไปดูอีกทีหนึ่งเกี่ยวกับพวก

ประธาน : ถ้อยคำเรื่องอะไร โอ.เค. เชิญท่านอาจารย์อำไพ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตท่านประธานคะ เจตนาธรรมณ์
ของมาตรา ๓๐๔ เพื่อกำหนดระยะเวลาการจัดทำประมวลจริยธรรมให้เป็นไปตามบทบัญญัติของ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

รัฐธรรมนูญในเรื่องจริยธรรมของรัฐธรรมนูญ เราก็ปรับถ้อยคำให้มันสละสลวยขึ้นเป็น เพื่อกำหนด
ระยะเวลาการจัดทำประมวลจริยธรรมของใครให้เป็นไปตามบทบัญญัตินั้น ขยายเสียส่วนแรกเลยนะคะ

ประธาน : เดียวลองดู กลับไปที่มาตรา ๒๗๙ เป็นประมวลจริยธรรมเรื่องอะไรนะครับ
ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในหมวดใช้คำว่า ของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในตัวบทใช้คำว่า ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ
อันนี้ไม่รู้ต้องเว้นวรรคหรือเปล่า หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็คิดว่าน่าจะใช้ชื่อตามหมวดได้ นะครับว่าเป็น
ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เติมตามข้อสังเกตของ
ท่านอาจารย์อำไพ นะครับ ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผมลองอ่านนะครับ เพื่อกำหนดระยะเวลาการจัดทำประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วก็เขียนติดกันใช้ใหม่ครับ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในเรื่อง
จริยธรรมของนักการเมือง อันนี้ของนักการเมืองอย่างเดียวหรือเปล่า มันไม่ใช่ของนักการเมืองอย่างเดียว
ไม่ควรใช้คำว่า นักการเมือง นะครับ ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะตรงกว่า
นะครับ เพราะประมวลจริยธรรมทั้ง ๒ ประเภทใช้ใหม่ครับ ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยใช้ใหม่ครับ ลองตรวจสอบ มาตรา ๒๗๙ ให้ดีนะครับว่าใช่หรือเปล่า ใช่ นะครับ ไม่ใช่
จำกัดเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ มาตรา ๒๗๙ วรรคหนึ่ง วรรคสองนั้นเห็นได้ชัดว่า
ทุกประเภทนะครับ ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามหมวด ๑๓ และมาตรา ๒๗๙
ขยายนะครับ ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และก็คำหลัง จริยธรรมของ ไม่ใช่
นักการเมือง ขอเปลี่ยนครับ เราเคยพิจารณาว่าไม่ควรใช้คำว่า นักการเมือง ก็เปลี่ยนแล้วนะครับว่าเป็นใน
เรื่องจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โอ.เค. ครับ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญ ได้ครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๓๐๕ มีการแก้ไข

เจตนาธรรมณ์ โดยที่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในบางเรื่องจำเป็นต้องมีการ
เตรียมการหรือดำเนินการตรากฎหมายจึงกำหนดระยะเวลาที่มีให้นำบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไปใช้บังคับ
บางกรณี

ประธาน : ช่วยตรวจสอบคำว่า เวลาที่มี ข้อความไม่ค่อยสมบูรณ์ จึงกำหนดระยะเวลา
ที่มี หรือ ที่มีให้

นายธราพงษ์ สุขมาก : ที่มีให้ครับ

ประธาน : ที่มีให้ นะครับ เพราะฉะนั้น จึงกำหนดระยะเวลาที่มีให้นำบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญไปใช้บังคับ แล้วก็บางกรณี หรือว่าในบางกรณี อันนี้ก็ดูชนิดหนึ่งนะครับ ข้อความ

๗ อนุมาตราฉบับนี้ เป็นข้อสังเกตของใครครับ ตัวหนังสือสีแดง

นายธราพงษ์ สุขมาก : ท่านวัชรินทร์ครับ

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : ทั้งดำทั้งแดงเลยครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขอประทานโทษนะคะ พอมาดูรายละเอียด โดยคร่าว ๆ ไม่ได้อ่านทุก Wording Concept ของมันน่าจะเป็นเรื่องของกรมให้บังคับใช้ในบางเรื่อง กฎหมายบางเรื่องยังไม่ให้บังคับใช้ คือเรื่องเงื่อนไขของเวลา อย่าง Concept ของเงื่อนไขของเวลา ในการ บังคับใช้กฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความรอบคอบยิ่งขึ้นอะไรทำนองนี้ เพราะว่า ถ้าบอกว่าโดยที่การบัญญัติตามบทบัญญัติในบางเรื่องจำเป็นต้องมีการเตรียมการหรือดำเนินการ ตราบกฎหมาย รู้สึกเจตนารมณ์มันไม่ค่อยจะชัดเจนคะ เงื่อนไขของเวลาในการจัดทำ

ประธาน : มีคำถามว่าเป็นเรื่องระยะเวลาหรือว่ามีเรื่องหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการใช้ บังคับกฎหมายอยู่บ้างหรือไม่ หรือว่าเรื่องระยะเวลาอย่างเดียวครับ เพราะว่ามันต้องมีการเตรียมการ มีการดำเนินการ อย่างเช่น มาตรา ๑๔๑ ในมาตรา ๓๐๕ (๓) อย่างนี้เป็นต้น มันเป็นเรื่องเวลาหรือเปล่า หรือว่าเป็นเรื่องว่าเริ่มแรก มันมีปัญหาว่าองค์ประกอบ หลักเกณฑ์มันไม่ครบเพื่อให้มันเริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญ ได้ บางมาตราเป็นอุปสรรคอยู่ แต่ว่าเพื่อให้เริ่มต้นได้มันต้องยกเว้นหลักเกณฑ์บางอย่างเพื่อให้เริ่มได้ ไม่อย่างนั้นมันเริ่มไม่ได้ จึงสงสัยนิดหนึ่งนะครับว่าใช้คำว่า ระยะเวลา กำกับอย่างเดียวจะพอหรือไม่ จะใช้คำว่า หลักเกณฑ์ หรือระยะเวลา หรือเงื่อนไขบางเรื่องจะได้หรือไม่ เนื่องจากมีอยู่ถึง ๗ อนุมาตราครับ อาจจะต้องช่วยไปตรวจสอบนิดหนึ่งนะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : เดี่ยวจะลองก่อนนะคะ ในเรื่องขององค์กร ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบวิทยุกระจายเสียง อันนี้ข้อ ๒ ต้องไปดูนะคะ อันนี้ เกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภาและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนบทบัญญัติ มาตรา ๑๑๑ คือเราต้อง กลับไปดู คือจะต้องมีการดำเนินการตามระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดเพื่อให้มีการดำเนินการที่รอบคอบ อะไรอย่างนี้คะ

ประธาน : ขออนุญาตยกตัวอย่างครับ มาตรา ๑๔๑ กับมาตรา ๒๕๕ คือเนื่องจากว่า เรายังไม่มีศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเราจะเอาเกณฑ์เรื่องนั้นตามมาตรา ๑๔๑ มาใช้ไม่ได้ เพราะว่า มาตรา ๑๔๑ บังคับเอาไว้ว่าจะต้องมีการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ก่อน ตามมาตรา ๑๔๑ แต่ว่าขณะนี้เรายังไม่มีศาลรัฐธรรมนูญจึงกำหนดในบทเฉพาะกาลว่าไม่ให้นำ

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ศิริพร ๑/๔

มาตรา ๑๔๑ มาใช้บังคับ เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าไม่ใช่เรื่องระยะเวลาครับ เข้าใจว่ามีเรื่องอื่นอยู่ด้วยน่าจะกำหนดไว้หลาย ๆ เรื่องครับ

- ๒/๑

อนุ. บันทึกเจตนารมณณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๒/๑

คือท่านวัชรินทร์ครับ ผมเข้าใจว่าระยะเวลาอยู่ในหลาย อนุมาตราครับ แต่ว่ายังเรื่องอื่นที่ไม่ใช่เรื่อง
ระยะเวลาด้วยครับ เนื่องจากว่าเราผสมกัน ๗ เรื่องในมาตรานี้ครับ ผมเสนอว่าระยะเวลาน่าจะคงไว้ครับ
เพียงแต่ว่าอาจจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่เงื่อนไขหรือระยะเวลา ไม่ทราบว่าจะมีคำเกินหรือมีคำขาดหรือไม่
เราช่วยกันตรวจสอบหลาย ๆ อนุมาตราครับ อย่างเช่น มาตรา ๑๔๑ นี้ครับ ดูเหมือนว่าจะเป็น
เรื่องหลักเกณฑ์ ไม่รู้จะใช้คำว่าอะไร แต่คำว่า ระยะเวลา ไม่ครอบคลุม น่าจะต้องใช้คำหลาย ๆ คำนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เราเติมคำว่า เงื่อนไข ลงไปได้ไหม กำหนดระยะเวลา
และเงื่อนไข คือผมดูแล้วมันน่าจะครอบคลุม

ประธาน : น่าจะได้ครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : เจตนารมณณ์โดยที่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ในบางเรื่อง จำเป็นต้องมีการเตรียมการหรือดำเนินการตรากฎหมาย จึงกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไข
ที่มีให้นำบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มิให้นำบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไปใช้บังคับบางกรณี

ประธาน : ได้แล้วนะครับ ระยะเวลาและเงื่อนไข นะครับ ต่อไปรายงานการประชุม
ครั้งที่ ๓๘ ใช้ใหม่ครับ ต่อไปมาตรา ๓๐๖

นายธราพงษ์ สุขมาก :

มาตรา ๓๐๖ มีการแก้ไข

เจตนารมณณ์ เพื่อกำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูงและขยายระยะเวลาการดำรง
ตำแหน่งของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมไปจนถึงอายุเจ็ดสิบปี โดยให้ทยอยพ้นจากตำแหน่งภายในสิบปี
เมื่อพ้นสิบปีแล้ว ให้สิทธิเลือกจะเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือจะดำรงตำแหน่งจนครบสิบปีก็ได้ และให้
นำไปใช้กับพนักงานอัยการโดยอนุโลม

หมายเหตุ เพิ่มรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๘

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้มาตรานี้ครับ ผมเคยถามท่านสวัสดิ์ว่า
หลัง ๑๐ ปีแล้วเขายังใช้สิทธิได้ไหม ท่านว่าได้ ได้ก็เลยต้องใส่ให้มันชัด ก็คือพ้น ๑๐ ปีโดยให้ทยอยพ้น
จากตำแหน่งภายใน ๑๐ ปี เมื่อพ้น ๑๐ ปีแล้ว คือพ้นระยะเวลา ๑๐ ปีแล้ว ให้สิทธิเลือกที่จะเป็นผู้พิพากษา
อาวุโสหรือจะดำรงตำแหน่งจนครบอายุ ๗๐ ปีก็ได้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตนะครับ ท่านวัชรินทร์ครับ โดยทยอยพ้นจากตำแหน่ง
ภายใน ๑๐ ปี โอ.เค. นี้ก็คือ ช่วง ๖๐ - ๗๐ ปีใช้ใหม่ครับ ที่นี้บอกไว้ว่า เมื่อพ้น ๑๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นพอพ้น
๗๐ ปีแล้วสิครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือตามกฎหมายเขาให้ภายใน ๑๐ ปีก็ต้องทยอย
พอครบ ๑๐ ปีแล้ว ปัญหาก็คือว่า จะมีผู้พิพากษาอาวุโสอยู่หรือไม่ คืออ่านแล้วคนจะเข้าใจว่า คือ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ครบ ๑๐ ปีบับ ต่อไปไม่มีผู้พิพากษาอาวุโส ก็คือต้องอยู่จนครบ ๗๐ ปี อันนี้ผมไปตามท่านสวัสดิ์ แล้วท่านบอกว่าจะให้เลือกได้ ก็คืออายุ ๖๐ จะเป็น พ.อาวุโส ก็ได้ หรือจะอยู่จนครบ ๗๐ ปีก็ได้ คือหลังจากทยอยครบไปแล้ว

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นเมื่อครบ ๑๐ ปีแล้ว ตรงนี้ผมขออนุญาตเรียนเป็นว่า เมื่อทยอยพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว คือให้รู้ว่า ภายใน ๑๐ ปี

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือภายใน ๑๐ ปีทยอยพ้น แต่พอครบ ๑๐ ปีบับ มันจะ ๗๐ พอดีใช่ไหมครับ คือที่นี้หลัง ๑๐ ปีนี้ คนที่เกษียณอายุ ๖๐ ปี หลังจาก ๑๐ ปีนี้แล้ว ให้สิทธิเขาจะอยู่ใน ตำแหน่งจนครบ ๗๐ ปีหรือจะขอไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสเลยก็ได้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมว่าใช้คำนี้เลยดีกว่า ใช้คำที่ที่พูดเมื่อสักครู่นี้เลยดีกว่า คือ ผมเข้าใจ แต่ว่าพอข้อความที่บอกว่า เมื่อพ้น ๑๐ ปี มันทำให้ดูเหมือนกับว่าพ้น ๗๐ ปี ใช่ไหมครับ ผมกลัว จะสับสน เลยอาจจะขออนุญาตใช้คำของพี่เมื่อสักครู่นี้ได้ไหมครับ ที่บอกว่า โอ.เค. สีแดงนะครับ โดยให้ทยอยพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวภายใน ๑๐ ปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว หรือว่าระหว่าง อายุ ๖๐ - ๗๐ ปีมีสิทธิที่จะเลือก

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือไม่ให้เลือกไปเลือกมา ก็คือหมายความว่า ครบ ๖๐ ปีจะเลือกก็ได้ จะอยู่ก็ได้

ประธาน : เกณฑ์เดิม ถ้าอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ต้องไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโส แต่ขณะนี้ ขยายเวลา คือข้าราชการในมหาวิทยาลัยก็ขยายเวลาถึงอายุ ๖๕ ปีใช่ไหมครับ ขยายรวดเดียว ๕ ปี ที่นี้ ต้องมีกฎหมาย ถ้ามีกฎหมายภายใน ๑๐ ปีแรกนี้ะครับ ก็สามารที่จะขยายเวลาและตำแหน่งก็คือ เป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรมนะครับ ซึ่งเป็นคนละประเภทกับผู้พิพากษาอาวุโส เพราะฉะนั้นหลังจากนั้น นี้ก็มีสิทธิที่จะเลือกจะไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือไม่จนครบ ๑๐ ปีนี้ คือในช่วงเวลาให้เลือกได้นะครับ ในช่วงเวลา ๑๐ ปีดังกล่าว แต่เข้าใจว่าแม้จะเป็นอย่างไรเข้าใจว่าได้ถึงแค่อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์ใช่ไหมครับ ต้องเขียนให้ชัดว่า ไม่ว่าจะอย่างไรก็ต้องไม่พ้น ๗๐ ปีบริบูรณ์ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตดูมาตรา ๓๐๖ วรรคสองนะครับ ๒ บรรทัด สูดท้ายบอกว่า สามารถขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาล ซึ่งไม่สูงกว่าขณะดำรงตำแหน่งได้ ตรงนี้เนี่ยะครับ ตรงสีแดงนี้หลังจากสีดำที่บอกว่าอายุ ๗๐ ปีแล้วนะครับ ผมอยากขอเพิ่มเป็นว่า โดยเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ สามารถขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาล ซึ่งไม่สูงกว่า ขณะดำรงตำแหน่งได้ ล้อคำตรงนี้ไปได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นจะรู้ว่า เขามีสิทธิเลือกเมื่ออายุ ๖๐ ปี เลือกเพื่อไปดำรงตำแหน่งอาวุโส แต่สิ่งที่เขาเลือกนั้นเขาจะไปอยู่ในศาลที่ไม่สูงกว่าที่ตนเคยอยู่ได้ เช่น อยู่ศาลฎีกาจะขอเลื่อนไปอยู่เป็นศาลอาวุโสศาลฎีกาได้ แต่ถ้าเกษียณหรืออายุ ๖๐ ปีเมื่ออยู่ศาลชั้นต้น

อน. บันทึกลงเจตนาธรรมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๒/๓

ยังไม่เคยขึ้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาเลย จะขอมาเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาไม่ได้ เพราะถ้าเป็นอย่างนี้มันมีตรงไหนขาด ก็อาจจะเติมไปให้ครบได้ไหมครับ อย่างน้อยที่สุดให้เริ่มรู้ว่า สิทธิเลือกเกิดขึ้นเมื่ออายุ ๖๐ ปี แล้วเลือกได้แค่ไหน เพียงใดครับ

ประธาน : ขอท่านอาจารย์อำเภออีกครึ่งหนึ่งครับ

รองศาสตราจารย์อำเภอ อินทรประเสริฐ : ต้องขอโทษจริง ๆ นะคะ เพราะว่าไม่ค่อย ชัดเจน มีความรู้สึกว่าจะเข้าใจถูกไหม ถ้าเราจะบอกว่าถ้ากำหนดระยะเวลา กำหนดการขยายระยะเวลา การดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ให้สามารถดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสหรือ ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมหรือ คือเลือกอยู่ในหนึ่ง ไปจนถึงอายุ ๗๐ ปีได้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันเข้าใจยาก คือจริง ๆ แล้วมาตราบนี้ก็คือ พรรคแรกนี้ก็คือ ให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูง เขียนลอย ๆ ก็คือ ต่อไปเขาต้องออกกฎหมายลูกอยู่แล้ว ที่นี้ปัญหาว่า ททยอยเกษียณ ททยอยผัน ต้องเขียนให้ชัด ภายใน ๑๐ ปีแรกต้องทยอย ไม่ใช่ขยาย ๗๐ ปีไปเลยนะ ไม่ใช่ คือได้คนละปี สมมุติว่าคนจะเกษียณปีนี้ได้ปีเดียว คนที่จะเกษียณปีหน้าก็บวกหนึ่ง ก็เป็นสอง มันจะทบ ๆ กันไปอย่างนี้มันถึงจะครบ ๗๐ ปีปีมันจะครบพอดี คนสุดท้ายนี้ก็จะอายุ ๗๐ ปี แต่ที่นี้หลังจากนั้นคล้าย ๆ กับว่าพอผู้พิพากษาอาวุโสมันจะหมดไปจากศาล คือถ้าอย่างนี้มันเข้าใจอย่างนั้นว่า คือครบ ๑๐ ปีปี ก็คือ ไม่มีผู้พิพากษาอาวุโสแล้ว แต่ที่นี้พรรคสองผมก็เลยอยากจะเรียน คือไปปรึกษากับอาจารย์สวัสดิ์แล้ว ที่ท่านขอแปรญัติมาตรานี้ ท่านบอกว่าให้เลือกได้ด้วย คือพอครบ ๑๐ ปีแล้วจะเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือ จะอยู่ในตำแหน่งจนครบ ๗๐ ปีก็ได้ ก็เลยอยากจะเขียนให้ชัด เพราะว่าเดี๋ยวไปออกกฎหมายลูกมันจะเถียง กันไม่จบ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตว่า คือถ้าตามพรรคแรกนี้ นะครับ หมายถึงว่า หลักการก็คือ มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาได้ นะครับ พรรคแรก แต่ว่าจะมีได้ก็ต้องผู้พิพากษาคณะนั้นอายุ ครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในงบประมาณปี ๒๕๕๐ ไซ้ไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขาอายุ ๕๙ ปี เขาขอเป็น ผู้พิพากษาอาวุโสไม่ได้ ๑๐ คนที่จะเป็นผู้พิพากษาอาวุโสจะขอเป็นได้ ก็ต้อง ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว นั่นก็คือ หลัก พรรคสอง หลังจากที่ประกาศภายในหนึ่งปีนับจากวันประกาศให้ผู้พิพากษาซึ่งดำรงตำแหน่ง สามารถดำรงตำแหน่งได้จนอายุครบ ๗๐ ปี ตรงทยอยนี้จะไปอยู่ในกฎหมายลูก แต่ว่าตรงนี้ยังไม่มีคำว่า ทยอย ขออนุญาตครับถ้าอย่างนั้นผมว่าเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นนะครับ ผมขอสลับอย่างนี้เลยได้ไหมครับ เจตนาธรรมณ์ พอเจตนาธรรมณ์ ปีบ เริ่มต้นเลย เพื่อขยายระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษา ศาลยุติธรรมไปจนถึงอายุ ๗๐ ปี และกำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาได้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ใช้คำว่า ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์

อนู. บันทึกเจตนาารมณ

หน้าชญา ๒/๔

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : โอเค. ครับ อย่างนั้นก็ป็นว่า และกำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโส
ในศาลต่าง ๆ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ศาลชั้นต้นมีอยู่แล้ว

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : กำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาได้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใช้ศาลสูงไปก็ได้ ก็เข้าใจ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ศาลสูงได้ครับ โอเค.

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพราะศาลชั้นต้นมีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่ากำหนด
รัฐธรรมนูญนี้จะให้มีในศาลสูง ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

พรรค โดยเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิขอพ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมที่ดำรงอยู่ ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาล ละเอียดไปใช้ใหม่ครับ เดี่ยวค่อยปรับก็ได้ครับ ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส เอาทั้งไว้แค่นั้นก็ได้ เพราะว่าศาลไม่สูงกว่าดำรงตำแหน่งมันมีอยู่แล้วในตัวบท ตรง มีสิทธิขอพ้น ตัดคำว่า ทயอย ออกดีกว่าครับ และก็ส่วนทยอยเดี่ยวย่อยอธิบาย ส่วนการขอพ้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับจะมีสิทธิได้หรือไม่มันก็ต้องทยอย ตรงทยอยนี้ท่านวัชรินทร์จะปรับอย่างไรดีครับ เพราะตรงนี้ ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องการทยอยออกใช้ใหม่ครับ เพียงแต่ให้รู้ว่ก็คือ ๑. เป็นได้จนถึงเจ็ดสิบปี แล้วก็ขอเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูงได้ แต่วิธีการก็คือเมื่อครบหกสิบปีจึงจะมีสิทธิขอ พอได้วิธีการแล้ววิธีว่าจะขอ มันก็เหลืออยู่จุดสุดท้ายว่าถ้าจะขอแม้ว่าจะไป แต่บางที่อาจจะยังไปไม่ได้ต้องทยอยออก ตรงนี้เรื่องทยอยนี้จะใส่เพิ่มไหมครับ หรือว่าพรรคสามมีอยู่แล้ว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ต้องใส่ เพราะว่าอันนี้สำคัญมาก

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นท่านวัชรินทร์ช่วยใส่หน่อยแล้วกันครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือต้อง อหนึ่ง อหนึ่งภายในสิบปีแรก ต้องอหนึ่ง

มันเป็นพีร็ดไปเลย อ่านแล้วมันไม่น่าอ่าน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เมื่อวานตอนที่เราใช้คำว่า ทั้งนี้ มีอยู่มาตราหนึ่ง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่เอาใช้ใหม่

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีใครบอกว่า มามี ทั้งนี้ อยู่ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้า อหนึ่ง ผมว่ามันโชนเดียวกัน ทั้งนี้ ผมยังไม่แน่ใจผมเงียบเลย เพราะไม่แน่ใจว่าเป็นผมหรือเปล่าที่ใส่ ผมเลยเงียบ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เดี่ยวเราเขียนไว้ก่อน พรรคสามข้อความก็คือ ให้ทยอยพ้นจากตำแหน่งภายในสิบปีแรก

ประธาน : ตอนนี้นับจากวันที่กฎหมายลูกประกาศใช้ใหม่ครับ เพราะคนสงสัยว่าทยอยอย่างไรครับ จะขอว่าให้จบและเดี่ยวย่อยให้อาจารย์อำเภอช่วยให้ความเห็นอีกรอบนะครับ เชิญท่านวัชรินทร์ต่อครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ภายในสิบปีนับจากวันที่ได้ตรากฎหมายประกอบ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : กฎหมายธรรมดา ประกอบนี้ศักดิ์ศรีมันเทียบเท่ากับรัฐธรรมนูญเลย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ให้ทยอยพ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมเป็นลำดับ และต่อเนื่องไป ท่านวัชรินทร์ช่วยปรับหน่อยครับ

รองศาสตราจารย์อำเภอ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตท่านประธานคะ ถ้าสมมุติว่าพรรคแรกพอแล้ว ตรง อหนึ่ง เราไม่เอา เราต่อเลย หลังจากผู้พิพากษาอาวุโสในคณะ โดยทยอยพ้นจากตำแหน่ง

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ภายในระยะสิบปีตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยทยอยมันจะสัมพันธ์กับข้างหน้าใหม่ละคะ จากผู้พิพากษาศาลยุติธรรมไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสโดยทยอยพ้นจากตำแหน่ง เพราะรู้สึกท่านจะเน้นคำว่าทยอย โดยทยอยพ้นจากตำแหน่งภายในระยะเวลาสิบปีตามที่กฎหมายบัญญัติ มันสัมพันธ์ใหม่คะ นับแต่วันที่ประกาศใช้หรือคะ

ประธาน : มีผลใช้บังคับครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : สิบปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประธาน : ตำแหน่งอะไร คือเขียนไว้ต้องไม่เกิดปัญหาในการตีความนะครับ ช่วย

พิจารณาครับว่าอันไหนให้มันตรงกัน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมก็เลยว่าจะต้องเขียนให้ชัด มันคลุมเครือ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อย่างนั้นต้องเปลี่ยนครับ ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมที่ดำรงอยู่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ดีไหม ให้สั้นที่สุดดีกว่า ถ้าเขียนอย่างนี้ไปตีความและก็ไม่สิ้นสุด เพราะตอนนี้ยังความเห็นแตกต่างกัน ผู้พิพากษาบางคนก็ไม่ยอม บางคนก็บอกว่าไม่เอาระบบนี้

ประธาน : คือบางอันถ้าเขียนแล้วอ่านเข้าใจยาก แต่ว่าคนที่เขาร่างแล้วก็ได้มีการพิจารณาในสภาร่างรัฐธรรมนูญถ้าตรงเราควรจะบอกเอาไว้ครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาไปตีความกัน คือถ้าอันไหนจำเป็นต้องยาวก็ต้องเขียนอธิบายไว้ ถ้าไม่ได้อธิบายไว้ก็จะเป็นปัญหา จะทิ้งปัญหาไว้ต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าจำเป็นต้องยาวมาตอนนี้ก็จำเป็นต้องยาวครับ แล้วก็จะเป็นเรื่องที่สภาร่างรัฐธรรมนูญเขาจะตรวจสอบว่าตรงหรือเปล่า ใช้แบบนี้หรือไม่ เพราะว่าบทเฉพาะกาลผมเข้าใจว่าเขาจะดูเป็นพิเศษด้วยครับ แก้ได้ คือได้รับฟังมาว่าหลาย ๆ ท่านเห็นว่าเราเขียนสั้นไปในบางเรื่องเราก็เลยมาขยายในบางเรื่องแล้ว ที่นี้มาตอนนี้ถ้าจำเป็นต้องยาวผมคิดว่าเรามีเหตุผลที่อธิบายได้ครับ แล้วถ้าเขียนสั้นเขาจะให้มาเขียนยาวเดี๋ยวก็จะยุ่ง หรือเขาอภิปรายกันยาวเพื่อให้เราเขียนก็จะเป็นปัญหาต่อเนื่อง จริง ๆ แล้วถ้าไม่ให้เกิดปัญหาสามารถเขียนยาวได้ คิดว่าน่าจะเขียนยาวนะครับ คงไม่เป็นไรครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือต้องแยกเป็น ๒ ความ คือเจตนารมณ์มันมีหลายประเด็น วรรคหนึ่งก็คือให้ผู้พิพากษาอาวุโสอยู่ศาลสูงได้ โอ.เค. จบ ส่วนวรรคสองก็คือ ให้เกษียณ ๖๐ ปีถึง ๗๐ ปีได้ แต่ว่าจะเกษียณโดยวิธีไหนก็คือทยอย ทยอยพ้นจากตำแหน่งภายใน ๑๐ ปีแรก พอหลังจากนั้นไปบ๊าย บ๊ายก็คือว่าผู้พิพากษาอาวุโสยังมีอยู่ใหม่หรือหมดไป แต่ผมไปถามอาจารย์สวัสดิ์ ท่านแปรญัติที่ท่านบอกว่ามี ก็คือต่อไปให้เลือก คือตอนแรกผมไม่แน่ใจว่า บางคนบอกว่ามันจะหมดไปเลยก็คือต่อไปไม่มี ก็แบบศาลปกครอง ก็คืออยู่จน ๗๐ ปี

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ผมเรียนครับ เข้าใจว่าต้องใส่ไป ๒ – ๓ ข้อแล้ว ข้อ ๑ ตามวรรคหนึ่ง
เจตนาธรรมณ์ของวรรคหนึ่งก็คือว่ากำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูงได้ อันนี้ขอเป็นข้อ ๑

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ใส่เป็นข้อ ๆ ดีกว่า

ประธาน : และที่ข้อ ๒ เรื่องขยายเวลา

นายคณิต วัลยะเพชร : ข้อ ๑ เฉพาะบรรทัดที่ ๓ เท่านั้นนะครับ บรรทัดที่ ๑ บรรทัดที่ ๒
เอาไว้เป็นข้อ ๒

ประธาน : ใช้วิธีก็อปลงมาข้างล่างและทำใหม่ อย่าไปยุ่งกับย่อหน้านี้ ก็อปลงมาข้างล่าง
ก่อน ๑. กำหนดให้มีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูงได้ เพราะเดิมมันไม่ได้ต้องไปอยู่ศาลชั้นต้นใช่ไหมครับ
ต่อไปข้อ ๒ ครับ ขอท่านวัชรินทร์ทวนอีกครั้งหนึ่งนะครับ ข้อ ๒ ควรจะเป็นอะไรครับ ที่นี้มีอีกไหมครับ
ควรจะมีสัก ๒ ข้อหรือว่า ๓ ข้อครับ เดี่ยวต้องดูครับ เรื่องทยอยใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็ใส่ข้อ ๓ ลองดู
ครับ ลองดูย่อหน้าที่ขึ้นย่อหน้าใหม่และลงใส่เป็นข้อ ๓ ลองเลื่อนลงมาอีก

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขอประทานโทษครับ เพราะว่าวรรคหนึ่ง เพราะเป็น
บทเฉพาะกาลก็เลยอยากจะได้ใส่ให้ชัด กำหนดให้ผู้พิพากษา

ประธาน : ในศาลฎีกา ข้อ ๑ ก่อน เอาให้ตรงก่อน กำหนดให้ผู้พิพากษาอาวุโส
ในศาลฎีกาได้

อนุ. บันทึกเจตนารมณ
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้า ๔/๑

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ข้อ ๒ ก็กำหนด ใช้คำว่า กำหนด ได้ใหม่ครับ หรือมัน เหมือนกับอันแรก กำหนดให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมดำรงตำแหน่งจนอายุครบ ๗๐ ปี ต่อไปก็เป็นว่าภายใน ๑๐ ปีให้ทยอยพ้นจากตำแหน่ง คือผมใช้คำอย่างนี้ได้ใหม่ กำหนดให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมดำรงตำแหน่ง ได้จนถึงอายุ ๗๐ ปี สั้น ๆ อย่างนั้นได้ใหม่ครับ ๗๐ ปี น่าจะเขียนเป็นตัวอักษร

ประธาน : การกำหนดให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงอายุครบ ๗๐ ปี อายุครบเจ็ดสิบปี ใช้เป็นตัวอักษรครับ กฎหมายมันเป็นตัวอักษรครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ระยะเวลาที่ตัดทิ้งไปเลยครับ กำหนดให้ผู้พิพากษา ศาลยุติธรรมดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงอายุครบเจ็ดสิบปี

ประธาน : อยากจะขอสิทธิตามข้อ ๓ ใช้ใหม่ครับ ไม่รู้ว่าเราเขียนอย่างนี้มันเด็ดขาดไป หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : (๒) คือเราใช้เงื่อนไขไปเลยว่า ให้ทยอยภายใน ๑๐ ปี โดยทยอยพ้นจากตำแหน่งภายใน ๑๐ ปีนับแต่กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีผลใช้บังคับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ที่นี้ถ้าเกิดเขาไม่ขอเป็นผู้พิพากษาอาวุโส เขาขอเป็นผู้พิพากษา ธรรมดาก็ได้ใช้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ได้ แต่ว่า ๑๐ ปีแรกนี้ไม่ได้ ก็คือ มันต้องถูกบังคับไป อยู่แล้ว สมมุติว่าคนที่จะเกษียณปี ๒๕๕๑ ก็ได้ปีหนึ่ง ก็เกษียณปี ๒๕๕๒ คนที่จะเกษียณปี ๒๕๕๒ ก็ได้อีก ๒ ปี เกษียณปี ๒๕๕๔ มันจะปีเว้นปีไป

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นเป็นวรรคสามได้ใหม่ครับ เพราะว่ามันเป็นหลัก ข้อยกเว้น เพราะปกติแล้วมันเป็นสิทธิที่เขาจะขอไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือยังคงเป็นผู้พิพากษา ศาลยุติธรรมอยู่ เพียงแต่ว่าวรรคสามได้ตราขึ้นมาว่า ๑๐ ปีแรกเท่านั้นที่ถูกบังคับว่า คุณจะต้องทยอยไป เพื่อที่จะเลิก ก็เลยต่อเป็นข้อ ๓ เพื่อให้เห็นว่าหลักมันอยู่ข้อ ๒ แต่ข้อ ๓ เป็นข้อยกเว้นของข้อ ๒

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ๗๐ ปีจริง แต่ว่า ๗๐ ปีแรกนี้ให้ทยอยมันก็จะครบพอดี คือมันเป็นเรื่องเดียวกัน มันต้องบังคับไปเลยว่าทยอย แล้วส่วนที่ว่า (๓) ถึงมาเพิ่มว่า ในกรณีตามข้อ ๒ จะใช้สิทธิเลือกก็ได้อะไรอย่างนี้ก็จบ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวลำ ๓ ที่เขียนมันจะกลายเป็นของวรรคสอง ส่วนหนึ่ง แล้วข้อ ๒ มันจะกลายเป็นวรรคสองส่วนหนึ่ง และวรรคสามส่วนหนึ่ง คือเมื่อที่ผมอยากจะ เขียนข้อ ๒ ส่วนนี้ เพราะมันจะเห็นว่าหลักคือข้อ ๒ นะครับ แต่ว่าเมื่อ ๑๐ ปีแรก ตามที่วรรคสามกำหนด เราก็ไปใส่ในข้อ ๓ หรือคำว่าข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒ วรรคสอง ข้อ ๓ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นต้องไปอยู่ข้อ ๓

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๔/๒

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนั้นก็ได้รับ ตัด และ ออกเลย เมื่ออายุครบ ๖๐ ปี
บริบูรณ์มีสิทธิขอพ้น ถ้าพ้นไม่ใช่แล้ว ต้องมีสิทธิที่จะขอเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือจะโดยตำแหน่งจนครบ
อายุ ๗๐ ปีก็ได้ ต้องใส่อย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอดำรงตำแหน่งไปเลยใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือมีสิทธิที่จะขอไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสหรือจะดำรง
ตำแหน่งจนครบ ๗๐ ปีก็ได้แบบนี้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีสิทธิเลือกขอแล้วกัน ถ้าให้ชัดเจน เลือกขอไปดำรงตำแหน่ง
ผู้พิพากษาอาวุโส

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : หรือจะดำรงตำแหน่งเดิมจนครบ ๗๐ ปีก็ได้ ขอไป
ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสหรือดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมต่อไปได้ ที่ดำรงอยู่ เปลี่ยนเป็น
ต่อไปได้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ตำแหน่งเดิมจนครบอายุ ๗๐ ปีก็ได้

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : บางที่เขา ๖๐ แล้วเขาอยู่ศาลอุทธรณ์ เขาอาจจะขยายขึ้นไปอยู่
ศาลฎีกา มันไม่มีตำแหน่งเดิม แต่เป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรม อย่างนั้น ศาลยุติธรรมเดิมต่อไปได้ แล้วแต่
ตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นไป

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็เลื่อนได้

ประธาน : ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมต่อไปก็ได้ คำว่า ก็ คือ สิทธิ ก็ได้เป็น
สิทธินะครับ เป็นภาษากฎหมายใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้ารับได้ความแล้วว่า ภายในระยะเวลา ๔ ปีแรก นับแต่วันที่
ตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องใช้บังคับให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปึงบประมาณ
เพราะฉะนั้นพอ ๖๐ ในเดือนมกราคม แต่ก็ต้องไปเลื่อนเขาเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในเดือนตุลาคม

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : อาจจะ ๖๕ ปีค่อยทยอยได้ไหมคะ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เป็นไปได้ครับ เพราะว่าเมื่อกฎหมายใช้บังคับ เมื่อ ๖๕ ปีแล้ว
ก็มาขอเป็นได้เลย เพราะเขาจะไม่กลับมา ๖๐ ปี เพราะว่ารายละเอียดเรื่องปึงบประมาณใด
ก็ไปอยู่ในมาตราอยู่แล้ว

ประธาน : ในบรรทัดที่ ๓ ของข้อ ๓ นี้ครับ ความต่างนะครับ ถ้าบอกว่ามีอายุ ๖๐ ปี
กับอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ความหมายต่างไหมครับ ถ้าไม่ต่างก็ไม่ต้องใส่ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ครบ ๖๐ ปี จริง ๆ คำว่า ๖๐ ปีก็คืออย่าง ๖๐ ปี หรือบางคนตีความ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ไปถึงย่าง ๖๑ ปี พบบอกว่าครบ ๖๐ ปีก็หมายถึงว่า มันต้องบริบูรณ์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคำว่า บริบูรณ์
ถือว่าเป็นคำที่เกิน ถ้ามีคำว่า ครบ เพราะฉะนั้นไม่ต้องมี บริบูรณ์ ก็ได้

ประธาน : ไม่ต้องใส่ นะครับ ผ่านรัฐธรรมนูญนะครับ ที่นี้มีเรื่องอัยการ ข้อ ๔ ใช่ไหมครับ
ศาลนะครับ ให้นำข้อ ๒ และข้อ ๓ หรือว่าให้นำหลักการตาม (๒) และ (๓) แล้วตัดคำว่า ข้อ ออกทั้ง
สองแห่ง ตัวอย่างอื่นก็ทำเป็นขีดเส้นคั่นกลางให้หมดนะครับเดี๋ยวหลง รายงานการประชุมครั้งที่ ๓๘
ใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะพีช : ข้อ ๓ เมื่อกี้ทำเป็นสีดำไปเลยครับ แล้วที่เราจะขีดเมื่อกี้ ผมว่า
เราไม่กลับมาดูอยู่แล้วผมว่าตัดทิ้งไปเลยได้ไหม หรือเก็บ Version เอาไว้ทำเป็น Version ใหม่

ประธาน : เดี่ยวขีดคั่นไว้ก่อนครับ เดี่ยวเกิดเราย้อนกลับมาเราหาไม่เจอ ไม่เป็นไรครับ
ให้เขาคั่นกลางไว้ก่อนครับ ต่อไปมาตรา ๓๐๗ ครับ

อนุ. บันทึกเจตนารมณ
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ศิริพร ๕/๑

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๓๐๗ ไม่มีการแก้ไข เพิ่มหมายเหตุ รายงานการประชุม
ครั้งที่ ๓๘

ประธาน : ได้นะครับ ต่อไปมาตรา ๓๐๘ ครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๓๐๘ ไม่มีการแก้ไข เพิ่มหมายเหตุ รายงานการประชุม
ครั้งที่ ๓๘

ประธาน : เรื่องนี้เราเผื่อไว้ก่อน เพราะว่าท่านกรรณ ไสงาม หรือท่านอื่น ๆ บอกว่า
อนุมาตราที่มันผิด ถ้าเกิดเขาไม่ได้เปิดประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญและแก้ไขให้บันทึกเป็นเจตนารมณไว้ได้
เพราะฉะนั้นทำหมายเหตุเผื่อไว้ก่อน แล้วถ้าหากว่าเขาไปแก้ไขกันแล้วเราค่อยตัดออก เราทำรอไว้เลย
ได้ไหมครับ เราพบแล้วว่าอ้างผิดอนุมาตราอยู่ มาตรา ๘๑ ไม่ใช่ (๕) แต่เป็นมาตรา ๘๑ (๓) หมายเหตุ
ไว้ว่า หมายถึง มาตรา ๘๑ (๓) เป็นหมายเหตุเป็นวงเล็บไว้และตัดออกง่าย เอาไว้ก่อน ก็เป็นข้อ ๒
ไว้ก่อนครับ เราก็คงต้องบอกว่า กฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย ก็อปในตัวบท
มาตรา ๓๐๘ ลงมานะครับ คำว่า กฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายตามมาตรา ๘๑ (๕)
ก็อปอันนี้ลงมาเลย คำว่า และเครื่องหมายคำพูดเปิด เครื่องหมายคำพูดปิดนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : “กฎหมายเพื่อการแต่งตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย
ตามมาตรา ๘๑ (๕)”

ประธาน : มันก็จะใช้คำว่า ตามความหมายในเชิงเนื้อหาหมายถึง อย่างนี้ได้ไหมครับ
หรือตามเจตนารมณของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญหมายถึง อย่างนี้ได้ไหมครับ เพราะปกติแล้วเรามี ถึงแม้อ้าง
อนุมาตราผิดใน วิ. แผงมีอ้างมาตราผิด แต่ว่าศาลไม่เคยบกร่องเรื่องนี้ ศาลตีความให้กฎหมายมีผลบังคับ
ได้อยู่เสมอครับ คำว่า บังคับ กฎหมายบังคับให้มาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๙๘ ใน วิ. แผงมีบัญญัติผิดอยู่
หลายมาตรา หรือมาตรา ๒๓๑ วรรคสาม บัญญัติเอาไว้แล้ววงครับ กับมาตรา ๒๙๕ (๑) เลยยกตัวอย่าง
วิ. แผง ศาลไม่เคยบกร่องเลย ศาลปรับให้กฎหมายให้มีผลบังคับได้เสมอ ถึงแม้ผิดก็ไม่มีไร แต่ว่าถ้าคน
กลัวรัฐธรรมนูญจะเขียนผิดเราก็มาช่วยเขียนบันทึกเจตนารมณเอาไว้ มันเป็นเรื่องของการใช้การตีความ
กฎหมายได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นแทนที่จะใช้คำว่า ที่ถูกต้อง มันบอกว่า ตามความหมายตามเจตนารมณ
ของรัฐธรรมนูญหมายถึงอย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่ทราบเมื่อไหร่ถ้อยคำข้างบนเจตนารมณนี้ครับ อันนี้ได้แล้ว
ใช่ไหมครับ ไม่ได้แก้ไขอะไรครับ ได้นะครับ หมายเหตุก็ครั้งที่เท่าไรแล้วครับ ครั้งที่ ๓๘ นะครับ ต่อไป
สุดท้ายแล้วครับ มาตรา ๓๐๙ แต่ยังไม่หมดครับท่านวัชรินทร์ เมื่อวานเราแขวนหมวด ๓ ไว้ทั้งหมด
เพราะว่าผมยังไม่ได้เรียนอาจารย์วิจิตรเลยว่ที่ท่านแก้มามันไม่ตรงกับที่รูปแบบที่เราทำมา เดี่ยวต้อง
ย้อนกลับมาดูหมวดสุดท้ายก็คือหมวด ๓ โอ.เค. ครับ ต่อไปมาตรา ๓๐๙ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมตัดคำว่า คุ้มครอง ออกในมาตรานี้ ช่วยดูหน่อย

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ผมเห็นด้วยนะครับ ตัดคำว่า คุ่มครอง ออกได้นะครับ เพื่อรับรองการกระทำ
ที่ขอด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๔๙ มีคำถามครับ ผมได้อ่าน
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเรื่องนี้มีการชี้แจงว่าเหตุใดไม่ทำตามความเห็นประชาชน
เพราะความเห็นประชาชนตั้งคำถามไปถามว่าเห็นด้วยหรือไม่กับกฎหมายนิรโทษกรรม ส่วนใหญ่ก็
ออกมาแล้วอยู่ในภาคผนวกบอกว่าไม่เห็นด้วยโดยส่วนใหญ่ใช่ไหมครับ แต่ว่าในที่ประชุมสภา
ร่างรัฐธรรมนูญนั้นชี้แจงกันว่าเรื่องนี้ไม่ใช่กฎหมายนิรโทษกรรม ปัญหาคือเราจะต้องบันทึกไว้หรือเปล่า
ว่าเรื่องนี้ไม่ใช่กฎหมายนิรโทษกรรม หรือว่าไม่ต้องบันทึก เขียนไว้สั้น ๆ แบบนี้ เขาพูดกันมากครับ
ในที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ คุยกับหลายท่าน หลายท่านก็เห็นว่าจริง ๆ เขากลัวเรื่องสืบทอดอำนาจ
แต่รัฐธรรมนูญนี้เขียนลึกลงไปแล้วว่าให้ คมช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีรัฐบาลใหม่ เมื่อวานนี้เราผ่านมัตราฐานั้น
ไปแล้ว ก็ยังค้อยยังชั่ว เพราะว่าหลายคนเตรียมมรดงค์ไม่รับรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่เขียนว่า คมช. พ้น
ทีนี้ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรได้หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เป็นรัฐมนตรีได้ ไม่ห้าม ห้ามเฉพาะ สส. แต่รัฐมนตรี
เข้าได้ แค่นี้ดีกว่า

ประธาน : ไปตรวจดูรายงานการประชุมครั้งที่ ๓๖ เราอ้างครั้งที่ ๓๖ ครั้งเดียวหรือเปล่า

นายธราพงษ์ สุขมาก : กลับไปดูอีกทีได้ไหมครับ อาจจะมีครั้งที่ ๓๘ ด้วยนิดหน่อยครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ถ้าอย่างนั้นย้อนกลับไปดูของคุณวันชัยได้ไหม ท่านเติมอะไร

นิด ๆ น้อย ท่านฝากผมมา

ประธาน : มีส่วนที่คุณวันชัย เยี่ยมสมณะ ตกลงเราดูไปแล้วใช่ไหมครับ ก็ยังเหลือ
อีกหนึ่งหมวดครับ คือหมวดศาล หมวด ๑๐ หน้า ๑๘๘ ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เราเริ่มที่มาตรา ๑๙๗ ใหม่ครับ เลาให้ท่านวัชรินทร์ฟังย่อ ๆ นะครับคือ แต่เดิมนี่เราจะอ้างอิงถึงมาตรา ๓ คือ หลักการแบ่งแยกอำนาจใช้ใหม่ครับ ท่านให้เขียนเรื่อง หลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตย ไม่ตรงกับบนจอหรือครับ มันมีอีก File หนึ่งลองมองหาก่อน หรือว่าอย่างไร คือเมื่อก่อนตกลงกันแบบนี้มี Version ที่อาจารย์วิจิตรฯ เสนอมาให้แก้และมี Version ที่ท่านวัชรินทร์ให้แก้ใช้ใหม่ครับ แล้วก็ Version เดิม เราให้ไปปรับมาไม่รู้ว่าตกลงมี File ที่ ๓ หรือยัง ไม่ให้ยึด File ของอาจารย์วิจิตรฯ เป็นหลัก เพราะว่าอาจารย์ไปรวมหมดเลย แล้วเสีย Key word เสียรูปแบบที่เราเคยทำ คือตัวดำ Key word อะไรต่าง ๆ เราดึงออกมาแล้วตัวรองไม่ใช่ตัวดำ อาจารย์วิจิตรฯ ทำรวมหมดเลย ให้เป็นตัวดำทั้งหมด แล้วยำใหญ่หมดเลย ทุกมาตราไปทั้งหมด เพราะอาจารย์ดูเฉพาะหมวดนี้ก็เลยไม่ตรง เมื่อก่อนก็เลยคิดว่าไม่เอาตรงนั้น เพียงแต่ว่า อันไหนที่อาจารย์วิจิตรฯ ท่านเสนอทำให้ชัดเจนขึ้นนี้ถ้อยคำ Wording ในเชิงเนื้อหาเอามาใส่ได้ นะครับ แล้วก็ให้เอาจุดส่วนที่ท่านวัชรินทร์ได้แก้มา File นี้เป็น File หลัก แล้วเรามาดูกันนะครับ ตกลง File ที่ไปปรับแก้มาแล้วคือ File ไหนละครับ เอา File นั้นเปิดขึ้นมา แล้วไปปรับแก้มาหรือยังครับ คือของอาจารย์วิจิตรฯ เดี่ยวจะมองไม่เห็น ไม่อย่างนั้นคุณต้องพิมพ์ของอาจารย์วิจิตรฯ มาแจก ไม่อย่างนั้นเดียวไม่เห็นเนื้อหาของอาจารย์วิจิตรฯ ให้ดูในเล่มใช้ใหม่ ดังนั้นอธิบายอย่างนี้ครับว่า อย่าถือข้อความในเล่มนี้เป็นสาระสำคัญให้ดูบนจอเป็นหลักนะครับ แล้วดูว่าถ้าอันไหนเติมได้ก็เติมลงไป ถ้าอย่างนั้นเริ่มที่ มาตรา ๑๙๗ นะครับ File ของท่านวัชรินทร์ไม่ใช่ File นี้ การใช้อำนาจอธิปไตย แบ่งแยกการใช้อำนาจ อธิปไตยเอาไฟล์นั้นเอามา นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมคิดว่าอันนี้ดูไปก่อน

ประธาน : File นี้ละครับ ผมเสนออย่างนี้ครับ คือถ้าหากว่าใช้ว่า เพื่อให้เป็นไปตาม หลักการ เมื่อก่อนประชุมห้วงครับว่าถ้าใช้คำว่า เพื่อให้เป็นไปตามหลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตย จะงง เพราะว่าจริง ๆ แล้วในทางทฤษฎีเขาพูดถึงเรื่องหลัก Separation of power คือเขามักจะเรียกกันว่า หลักการแบ่งแยกอำนาจ คือถ้าไม่อย่างนั้นก็เหลือแต่เพียงว่า เพื่อประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษา และตุลาการในการพิจารณาพิพากษารรคตก็ได้ นะครับก็ยังไม่เสียความ ก็เลยรอปรีกษาท่านวัชรินทร์ ด้วยครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ให้โยงกับมาตรา ๓ นะอาจารย์

ประธาน : คือถ้าโยงห้วงครับว่า บางคนจะงงว่าคืออะไร หลักการแบ่งแยก การใช้อำนาจ อธิปไตย เพราะว่าจริง ๆ แล้วในทางทฤษฎี เขาพูดถึงแต่เรื่องหลักการแบ่งแยกอำนาจเท่านั้นครับ ไม่มี หลักการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตยครับ ก็เลยห้วงครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนั้นเอาหลักอธิปไตยออกได้ไหม

อน. บันทึกเจตนารมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๖/๒

ประธาน : แต่ขอเติมคำว่า พิจารณาพิพากษา นะครับ เข้าใจว่าต้องพิพากษาด้วยไขใหม่
ครับ เข้าใจว่าเราหลงลืมไปนะครับ เติมพิจารณาพิพากษานะครับ โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้นเอาเป็นว่า
เอาตามเดิมนะครับ ไม่เติมคำว่า การใช้อธิปไตย นะครับ ขอบพระคุณครับ ของอาจารย์วิจิตรคงไม่ได้แก้
ในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นต่อไปมาตรา ๑๙๐ ไม่เอาครับ หลักการแบ่งแยกอำนาจครับ Separation of power
ต่อไปนะครับ หมายเหตุ เราขีดไว้เพื่อให้เห็นครับ เดียวเขาไปทำครับ ต่อไปหมายเหตุเราดูไว้แล้ว ไม่มีอะไร
ไขใหม่ครับ

ต่อไปครับ มาตรา ๑๙๘ ตัวสีแดงคืออะไรครับ สิ่งที่ทำนวัชรินทร์ให้เพิ่มมาไขใหม่ครับ
ตัวสีแดง ตัวสีแดงคือที่เมื่อวานพิจารณาไป คือเอาคำว่า ดั่งนั้น ออกไป แล้วก็เขียนใหม่แล้วครับ

ต่อไปมาตรา ๑๙๙ เดิมเขียนสั้น ๆ ว่า เพื่อชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คือถ้าไม่ห้อง
ปิดไฟล์ที่มันไม่เกี่ยวให้หมดนะ เคลียร์ไฟล์ให้จบก่อน ๑๙ กรกฎาคม ตัวสีแดงที่เพิ่มขึ้นมานี้คือของอาจารย์
วิจิตรฯ ซ้ายของท่านวัชรินทร์ ของอาจารย์วิจิตรบวกขึ้นมา

นายคณิต วัลยะพีช : ถ้าอย่างนั้นก็เท่ากับว่า ถ้าจะเอากลับไปเป็นของท่าน
อาจารย์วัชรินทร์ก็คือ สีดำ

ประธาน : เดียวขอตรวจสอบนิดหนึ่ง คุณเปิดย้อนกลับไป มาตรา ๑๙๗ ดูว่าถูกไฟล์
อยู่หรือเปล่า

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : ผมคิดว่าเรียบร้อย แล้วผมก็นอนอยู่ในป่า นี่ผมติดมือ
ไป ผมก็เลยมานั่งอ่าน

นายก่อสิทธิ์ : ตรงนี้ก็คือ สีดำตรงนี้จะ เป็นของเก่า ของเก่าคือฉบับวันที่ ๑๙ นะครับ
แล้วที่นี้อาจารย์วิจิตรเอาอันเก่าวันที่ ๑๙ ไปแก้ไขให้ ผมก็เลยเพิ่มเติมมาเป็นตัวสีแดง ส่วนที่ขีดนี้
คือเมื่อวานได้คุยกันไปแล้วก็ตัดทิ้งไป

ประธาน : ต่อไปมาตรา ๑๙๙ เพื่อชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเดิมเขียนไว้สั้น ๆ
เท่านั้นนะครับ อาจารย์วิจิตรก็เสนอให้เพิ่มตามที่ปรากฏเพิ่มในเอกสารลงวันที่ ๑ สิงหาคมนะครับ -----

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เมื่อวานที่ประชุมเห็นว่าพอเขียนอย่างนี้ไปทุกอย่างเบลอหมดเลย เพราะว่า Keyword คือเป็นเรื่อง การชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล เพราะฉะนั้นต้องดึงข้อความเดิมมาแปะให้ดูก่อน อันนี้ใช่ไหมครับ ข้อความเดิมก็จะขยับย่อหน้าใหม่ เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดให้ ข้อความที่ขีดเส้นกลางนะครับ อ่านตัวสีเขียว เชิญครับ

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาด ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับเขตอำนาจของศาลยุติธรรมกับศาลอื่น ๆ ยกเว้นศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ได้นะครับ ตกลงเอาตัวสีเขียวเป็นหลัก อันอื่นขีดเส้นคั่นกลางให้หมดนะครับ อย่าให้เหลือไว้

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ตรงนี้ก็ไม่เอาใช่ไหมครับ

ประธาน : ไม่เอา เอาขึ้นไปแทนเลยครับ

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : คือสรุปว่า เจตนารมณคือตัวสีเขียวอันนี้

ประธาน : คือตัวสีเขียวยกขึ้นไปแทนเลยครับ โอ.เค. นะครับ แล้วก็หมายเหตุก็คงเดิม ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ วรรคสองก็เหมือนเดิม รายงานการประชุม คำว่า รายงานช่วยดู เขียนคำว่า รายงาน ๒ หน ตัดออกไปตัวหนึ่ง รายงานในข้อ ๓ ตัดออกไปตัวหนึ่งครับ โอ.เค. นะครับ ครั้งที่ ๓๓ นะครับ ต่อไป มาตรา ๒๐๐ ครับ

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๐ เมื่อวานเราก็ตัด เพื่อความเป็นอิสระของศาล ของอาจารย์วิจิตรออกไปนะครับ ก็แก้ตามนี้

นายคณิต วัลยะเพชร : เมื่อวานโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมด้วยใช่ไหมครับ

ประธาน : เดิมใช้คำว่า โปรดเกล้าฯ ครับ เลยเห็นว่าน่าจะใช้คำว่า โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม เว้นแต่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เมื่อวานนี้ คือเราต้องย้อนกลับมาใช้คำว่า การถวายสัตย์ปฏิญาณ คือมีกรณีของ สส. ไม่ใช่ต่อหน้าพระพักตร์ ใช่ไหมครับ แต่ถ้ารัฐมนตรีนั้นต้องต่อหน้าพระพักตร์ ผู้พิพากษาและตุลาการก็ต้องต่อหน้าพระพักตร์นะครับ เพราะฉะนั้นก็เปรียบเทียบกับมาตราที่กำหนดเรื่องการถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ก็เลยใช้คำให้รับกันตามนี้ครับ ให้ปรับแก้แล้ว อันนี้ได้ นะครับ ต่อไปครับ มาตรา ๒๐๑ เมื่อวานที่พูดกันมาก คือเรื่องถวายสัตย์ปฏิญาณครับ ผมไปดูผิดมาตรา ก็เลยย้อนกลับมาใช้คำว่า ถวายสัตย์ปฏิญาณ จะถูกต้องกว่า ช่วยอ่านหน่อยนะครับ ข้อความที่เสนอใหม่

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : เจตนารมณ เพื่อเป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณว่าผู้พิพากษา และตุลาการจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยปราศจากอคติทั้งปวงเพื่อความ ยุติธรรมและความสงบสุขแก่ประชาชน

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : อันนี้ก็คือที่ผมอธิบายไป เมื่อกี้ผมอธิบายผิดมาตรา เปรียบเทียบกับกรณีของ รัฐมนตรีเป็นเรื่องการถวายสัตย์ปฏิญาณและเขาใช้ Format เดียวกัน แต่ว่าเนื่องจากหน้าที่ทำคนละอย่าง ก็เลยเขียนเนื้อหาของหน้าที่แตกต่างกัน แต่ว่าสาระสำคัญก็ใช้หลักเดียวกันนะครับ ได้ นะครับ ต่อไป มาตรา ๒๐๒ ครับ

นายก้อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๒ เมื่อกี้ถามเดิมถ้อยคำว่า พลเรือน เข้าไปครับ

ประธาน : ต่อไปครับ

นายก้อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๓ เมื่อกี้ถามก็ตัดของอาจารย์วิจิตราไม่เพิ่มไปนะครับ ก็แก้ไขได้ตั้งนั้นนะครับ เจตนารมณ เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระจากกันระหว่างศาลอย่างแท้จริงและ ป้องกันไม่ให้เกิดการขัดกันในพื้นที่ เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดให้ศาลยุติธรรมและศาลปกครอง แยกกันเป็นอิสระ ดังนั้นผู้ที่เป็นคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมจะเป็นคณะกรรมการตุลาการ ในศาลปกครองหรือศาลอื่นในขณะเดียวกันไม่ได้

ประธาน : เมื่อกี้ถามนี้ได้เสนอให้เพิ่มคำว่า หรือศาลอื่น นะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ก็เท่ากับของอาจารย์วิจิตราเราไม่ได้เอา เราเอาของเดิม เพียงแต่ เติมคำว่า หรือศาลอื่น เข้าไป

ประธาน : ของอาจารย์วิจิตราข้อความที่ขีดเส้นคั่นกลางใช้ใหม่ครับ ช่วยดูหน่อยนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือของอาจารย์วิจิตราเอาวรรคสองของเราเอาไปย่อและมาต่อ เป็นวรรคหนึ่ง ที่นี้ของเรา Concept เราก็คือว่า วรรคหนึ่งก็คือ Keyword จริง ๆ แล้ววรรคสองนี่คืออธิบาย หรือว่าประเภทเสริมในจุดอื่น ๆ ที่อยู่ในมาตรานั้น

ประธาน : เรามีที่เขียนแบบยาวกว่านี้ด้วยเป็นหน้า ๆ ก็มี เพราะฉะนั้นจะมาเขียนเป็น ตัวคำเป็นพืดไปหมดไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น น่าจะต้องบอกว่าเจตนารมณหลักของแต่ละมาตราเน้นไปที่ เรื่องไหน และอันไหนที่เป็นสาระสำคัญก็อธิบายไว้ แต่ไม่ใช่เน้นการอธิบายตัวบท ก็จำเป็นจริง ๆ ถึงจะ อธิบายเอาไว้เราก็อธิบายเอาไว้แบบนี้ แต่บังเอิญท่านอาจารย์วิจิตราท่านต้องการเอามารวมกันให้หมด มันก็เลยไม่ตรงกับทั้งหมดทั้ง ๓๐๙ มาตรา เมื่อกี้ก็พิจารณากันว่าถ้าหากว่าทำให้หมวดที่ว่าด้วยศาล ไม่เหมือน หมวดที่เหลือทั้งหมดก็จะมีปัญหาพอสมควร เพราะรูปแบบไม่ได้เป็นไปในทำนองเดียวกัน ก็เลยต้องขอเขียนตามแนวทางที่คณะกรรมการได้เคยพิจารณาเอาไว้ นะครับ แล้วก็วันนี้ก็ให้ดูท่านั้น นะครับว่าอันไหนที่ในแง่ของเนื้อหา ถ้าท่านอาจารย์วิจิตราช่วยแก้ตรงไหนแล้วเคลียร์ ถ้าจะพอใส่ลงไปได้ ก็ใส่ลงไป แต่เข้าใจว่าเท่าที่เราดูมานี้จบหมดแล้ว จบแล้วใช้ใหม่ครับ มาตรา ๒๐๓ เข้าใจว่าไม่มีอะไร แล้วครับ ก็เราพิจารณาครบแล้วของหมวดนี้นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ศาลรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ศาลทั้งหมด ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังไม่พิจารณาหรือครับ ถ้าอย่างนั้นต่อครับ ศาลยุติธรรมด้วยหรือครับ ผมนึกว่าหมดแล้ว เชิญต่อครับ

นายก่อสิทธิ เสรีวัฒนา : ศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ สีแดงนี่คือของอาจารย์วิจิตรวาทน์ คือรวมมาเป็นอันนี้เลย ส่วนของเก่าจะเป็นนี้ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : และที่อาจารย์วิจิตรวาทน์มันมีอะไรที่เจตนาธรรมณ์เราไม่มีครับ

ประธาน : ท่านขึ้นต้นว่า เพื่อความเป็นอิสระของศาลรัฐธรรมนูญครับ จริงหรือเปล่าครับ ช่วยพิจารณาครับ รู้สึกเมื่อวานก็จะเห็นมาตรานี้ก็เลยเริ่มมองก็เลยให้แขวนไว้ด้วยครับ เป็นเรื่องอิสระหรือเปล่าครับศาลรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : โดยทฤษฎีมันต้องอิสระ แต่มันจะถูกครอบงำโดยวิธีใดก็เป็นปัจจัย ช่างหน้าเราไม่รู้ แต่ที่ไม่ต้องใส่คำว่า อิสระ

ประธาน : เชิญคุณปัทมาครับ

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : ผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่าง ๆ หรือเปล่า

ประธาน : ท่านอาจารย์อำเภอเห็นว่า เป็นเรื่องกำหนดที่มาและองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็ได้ อย่างนั้นกำหนดที่มาและองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญและส่วนข้างล่างก็มาอธิบาย ดีไหมครับ ก็จะสั้นไป ก็จะกะทัดรัด

ประธาน : เชิญท่านประโชชน์ครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : ขอบคุณครับ คือในองค์ประกอบทั้ง ๔ วงเล็บนี้ นะครับ ตั้งแต่ (๑) (๒) (๓) (๔) แสดงให้เห็นถึง อย่างที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็เพื่อที่จะให้เกิดความเป็นที่ยอมรับ ความอาวุโสถึงเป็นศาลฎีกาใช่ไหมครับ แล้วก็มีคุณสมบัติสุจริตเป็นที่ประจักษ์จนได้รับการคัดเลือกกันเอง อันนี้ก็เป็นประเด็นนะครับ ความเป็นคุณวุฒิถึงระดับที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ด้วยและสาขารัฐศาสตร์ ความหลากหลายในองค์ความรู้ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการที่จะให้เป็นส่วนผสมขององค์คณะที่มีความสมบูรณ์มีความเชี่ยวชาญหลากหลายทั้งฟากของนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ มีความซื่อสัตย์สุจริตจนเป็นที่ประจักษ์ มีคุณวุฒิ มีความรู้ มีความชำนาญในสายวิชาชีพของศาลจนกระทั่งถึงศาลฎีกา อันนี้ครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ตกผลึกมาเป็นองค์คณะ เพราะฉะนั้นที่ว่าอิสระตรงนี้จะต้องไปแทนคำว่า อิสระองค์ประกอบที่ได้มานี้ครับ

อนุ. ตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ธนัญญา ๘/๑

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ที่ท่านประโชชน์เสนออย่างนั้นก็คือ กำหนดคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและองค์ประกอบ หรืออย่างไรครับ มาตรา ๒๐๔ มันจะพูดถึงผู้พิพากษาจากศาลฎีกาศาลปกครองสูงสุดแล้วก็ผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนเป็นข้อห้ามมาตรา ๒๐๕ เป็นข้อห้าม

ประธาน : ขออนุญาตนะครับ อันนี้เราร่างกันตอนสัมมนาที่สวนสามพรานนะครับ มาตราในส่วนนี้เข้าใจว่าอาจารย์คมสันมาช่วยร่างด้วยตนเอง แล้วก็พยายามจะเคลียร์กันว่า มาตรา ๒๐๔ เป็นมาตราต้นก็เลยอธิบายเริ่มต้นว่าอย่างนี้ พอมาตราต้นท่านก็เลยอธิบายว่า มันเป็นการกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้ปฏิบัติหน้าที่วินิจฉัยบังคับให้เป็นไปตามบัญญัติรัฐธรรมนูญต่าง ๆ นะครับ จะเริ่มที่ตรงนี้ เสร็จแล้วมาตรา ๒๐๕ มันจะมีเรื่องของคุณสมบัติแล้วก็ลักษณะต้องห้ามนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าเรามา Debate ตรงนี้เนี่ยครับ ลองดูนะครับว่า เมื่อเป็นมาตราต้นอย่างนี้แล้วเนี่ย เราก็จะมีมาตรา ๒๐๕ จะเขียนไว้ยาวด้วยนะครับ หมายเหตุจะอธิบายไว้ค่อนข้างยาวมากเลยนะครับ ๒ มาตราที่เราต้องดูคู่กัน อยากให้ดูคู่กัน ก่อสิทธิ์ว่าอย่างไรครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : อันนี้อาจารย์คมสันไม่ได้มาทำนะครับ ผมทำกับท่านที่แยกกลุ่มไปทำ อาจารย์คมสันไม่ได้พูดถึงศาลนี้เนี่ยครับ ให้อาจารย์คมสันตีช่วยดูแลศาลปกครองมาตราเดียวเองครับ เพราะว่าตอนนั้นทำท่านก็เหนื่อย ๆ กันแล้ว บ่าย ๆ แล้ว ก็เอาวันอาทิตย์ด้วยท่านก็เหนื่อย ๆ พักผ่อนกันก็เลยรีบ

ประธาน : ถ้าใช้คำว่า คุณลักษณะ ได้ใหม่ครับ เพราะเดี๋ยวจะไปซ้ำกับคำว่า คุณสมบัติ ในมาตรา ๒๐๕ คงจะมีคำเหมือนกับพวกที่วางแผน เขาจะมีปัญหาวิสัยทัศน์ พันธกิจแบบเดียวกันเลยครับ คือ เทคนิคในกฎหมายก็จะมาเจอกัน อันไหนเป็นเรื่องคุณสมบัติ อันไหนเป็นเรื่องของลักษณะต้องห้าม เป็นเงื่อนไข อันไหนเป็นการดำรงตำแหน่ง การขัดกัน หน้าที่ต่าง ๆ เป็นศัพท์เทคนิคทั้งหมดเลย เราไปเจอไปอ่านในบล็อคนี่ หลายคนก็บอกว่า รัฐธรรมนูญนั้นมีความรู้ลึกอย่างไร แล้วก็มี ๔ แบบ ทั้งมีทั้งอ่านไม่รู้เรื่อง ก็แบบเดียวกัน เพียงแต่ว่าบังเอิญว่าเรามีปัญหาว่า ถ้าเราเขียนคำว่า คุณสมบัติ มันก็จะไปแย้งกับในมาตรา ๒๐๕ เพราะในมาตรา ๒๐๕ ที่กล่าวถึงเอาไว้ว่าเป็นเรื่องของคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามครับ

นายคณิต วัลยะพีธีร์ : ขออนุญาตครับ ถ้าเปลี่ยนใหม่เป็นว่า องค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ใหม่ครับ ที่จริงเราใช้คำว่า กำหนดที่มาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เพราะว่า (๑) (๒) (๓) (๔) คือเป็นองค์ประกอบว่าต้องเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนกี่คน ตุลาการศาลปกครองสูงสุดกี่คน

ประธาน : องค์ประกอบของตัวเององค์กรนะครับ ไม่ใช่ตุลาการนะครับ ของศาลหรือครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้ากำหนดที่มาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญได้ใหม่ครับ

ประธาน : ใช้คำขยายนะครับว่า ซึ่งต้อง แล้วก็ข้อความของท่านประโภชน์นะครับ
บอกไปเลยไม่ต้องไปบอกว่าคุณสมบัติอะไรนะครับ ที่ท่านได้วิเคราะห์ ๔ อนุมาตราไว้บอกฉบับเนื้อหา
ไปเลย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตรงที่กำหนดที่มา ผมว่าน่าจะใช้คำว่า ที่มาของ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ได้ใหม่ครับ เพราะว่าที่มาอะไรเราก็ไม่รู้ กำหนดที่มาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
และองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญ ก็จะชัดเข้าไป

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เพราะว่าถ้ามันติดกันแล้วก็ และ แล้วก็ขยายนะ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ต้องมีคำว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ด้วย

นายธราพงษ์ สุขมาก : มีเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่อาจารย์ให้ไปเขียนไว้

เมื่อวาน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้ Key word นี้จะเอาอย่างไร จะมีตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญไว้หรือจะไม่ต้อง ไม่ต้องนะครับ เข้าใจใช่ไหม อย่างนั้นเอาออก กำหนดที่มาและ
องค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญก็น่าจะ Cover หลัก เพราะมันมีอธิบายข้างล่างในมาตรานี้ได้กำหนด
จำนวน มันมีอธิบายขยายนะ พอเราขยับตัวที่ว่าในมาตรานี้ขึ้นไป คือตอนดูก็เห็นมันเป็น Function ของ
ศาลรัฐธรรมนูญก็เลยปล่อยให้ ตอนดูตอนแรก ๆ ของท่านประโภชน์เดิมตรงไหนครับ

นายประโภชน์ สภาวสุ : เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ อันนี้น่าจะไม่ใช่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อให้ได้คนที่มีความรู้ ที่ท่านประโภชน์พูดก็อยู่ในนี้

นายประโภชน์ สภาวสุ : เป็นความรู้และความเชี่ยวชาญระดับสูงได้อย่างแท้จริง
ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต จริง ๆ แล้วศาลฎีกาก็คือมีประสบการณ์ในวิชาชีพ อันที่จริงแล้วถ้ามองในภาพ
ก็คือมีประสบการณ์ในวิชาชีพที่สูง แต่ว่าเราจะใช้คำพูดอย่างไรเท่านั้น

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีความรู้ มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญ ติดกันครับ -----

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ศิริพร ๙/๑

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ อาจารย์ครับ คืออย่างนี้ครับ คือ ๑ ๒ ๓ ชัดเจนว่าใครอย่างไร แต่พอ ๔ ก็ผูกกันไว้ว่า โอ.เค. นะเอาส่วนอื่นเข้ามาได้ แต่จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารแผ่นดินอย่างแท้จริงนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : วันนั้นเราใส่เศรษฐกิจศาสตร์ลงไปแล้วไม่ใช่หรือครับ เช่น ต้องใส่ไว้เป็นตัวอย่าง

นายประโภชณ์ สภาวสุ : ท่านประธานขออนุญาต ถ้าอย่างนั้นเราอยู่ในหมายเหตุดีไหมครับว่า สังคมศาสตร์ใน (๔) ครอบคลุมถึงเศรษฐกิจศาสตร์ด้วย หรือจะเอาอะไรอีกสักศาสตร์หนึ่งหรืออย่างไรก็ได้แต่คำอภิปรายก็จบแล้วไม่ต้องมานั่งเขียน

ประธาน : เห็นด้วยครับ ใส่หมายเหตุเอาไว้ครับ ได้ ใส่เป็นข้อ ๓ และข้อ ๓ ตรงนี้เป็นข้อ ๔

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาต (๔) เราจะเอาอย่างหนึ่งหรือ ๒ อย่าง อย่างที่ ๑ ก็คือเราอธิบายว่าสังคมศาสตร์รวมถึงเศรษฐกิจศาสตร์และอื่นอื่น แต่อย่างที่ ๒ ก็คือผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) จะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร แค่นั้น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันมีคำว่า สังคมศาสตร์ ให้ความหมายก็คือตาม (๔) คำว่า สังคมศาสตร์ ให้ความถึงอะไรบ้าง ตรงนั้นมันจะออกไปได้ แต่ถ้ารัฐประศาสนศาสตร์ตรงนั้นมันชัดอยู่แล้ว รัฐศาสตร์กับรัฐประศาสนศาสตร์ชัดอยู่แล้ว แต่สังคมศาสตร์มันกว้างมาก

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นก็เห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิสังคมศาสตร์อื่นตาม อื่นไม่มีไม่มกนะครับ

ประธาน : ผู้ทรงคุณวุฒิสมาชิกสังคมศาสตร์อื่นนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันรวมมนุษยศาสตร์ด้วยใช่ไหม มานุษยวิทยาก็ใช่ สังคมวิทยาก็ใช่ สารพัด การศึกษาศาสตร์ก็ใช่ มันกว้าง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เศรษฐศาสตร์และอะไรอีกครับที่เขาอภิปรายไว้้นอกจากเศรษฐกิจศาสตร์

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : พูดเศรษฐกิจศาสตร์คนเดียวเพราะว่าตัวเองจบเศรษฐกิจศาสตร์ มันกว้างครับ มนุษยศาสตร์ก็ใช่ สังคมวิทยาก็ใช่ ต่ออย่างอื่นด้วย สังคมวิทยาอย่างนี้นะครับ

ประธาน : อันนี้ต้องเขียนบอกใหม่ครับว่าต้องเชี่ยวชาญด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ต้องใหม่ครับ เพราะว่าในตัวบทก็มีอยู่แล้ว ไม่ต้องก็ได้ใช่ไหมครับ แต่ต้องมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงทางด้านการบริหาร

นายประโภชณ์ สภาวสุ : ท่านประธานขออนุญาตนะครับ อย่างนั้นคำว่า เชี่ยวชาญ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

มีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินที่ปีจึงเรียกว่าเชี่ยวชาญครับ มีใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ผู้ทรงคุณวุฒิไปอธิบายในมาตรา ๒๐๕

ละเอียดยิบเลยนะคะ

ประธาน : มาตรา ๒๐๕ เดี่ยวคงมีคนอธิบายครับว่ามาจากไหน เข้าใจว่าเราดูแล้ว

ไม่ใช่หรือครับ จำได้ว่าแล้วว่าคัดมาจากรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่หรือครับ ก็คัดมาได้
ตอนนั้นเราก็ดูแล้ว แต่ไม่เป็นไรครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มาตรา ๒๐๔ จบหรือยังครับ ถ้าจบจะได้ผ่าน

ประธาน : ด้วยแล้วก็ตัดคำว่า แล้วก็สามารถ ออกไปให้หมดได้ไหมครับ แค่นี้น่าจะพอ

ครับ โอ.เค. ครับ ต่อไปนะครับ หมายเหตุข้อต่อมาแก้ไขหรือยังครับ ข้อ ๔ แล้วใช่ไหมครับ ต่อไป
มาตรา ๒๐๕ นะครับ เดี่ยวผมขออนุญาต ขอเวลานอกนะครับ ขอท่านวัชรินทร์เป็นประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล ทำหน้าที่ประธาน

ในที่ประชุม)

ประธาน : คืออยากให้จบวันนี้ให้ได้

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๕ ตัวสีดำนี้นี้คือที่เราทำที่สวนสามพราน แต่ตัวสีแดง

นี่คืออาจารย์วิจิตรเขาแก้ไขมาให้ คือก็จะเป็นเหมือนเดิมครับ อาจารย์วิจิตรจะตัดคำอธิบายมารวม
เป็นตัวหนาเลย

ประธาน : อย่างนั้นเราก็เอาคงเดิม เพราะว่าคำอธิบายนี้น่าจะเอาไว้ เพราะเอามาจาก

รายงาน เพราะว่ามันจะได้ชัดเจนปฏิบัติ ดูตัวที่ทำที่สามพรานอันไหน ตัวสีดำนี้อธิบาย

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรรณปัญญาอนันต์ กลับมา

ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ขอประทานโทษครับ อาจารย์วิจิตรเขียนต่ออีกว่า จึงมีการกำหนดคุณสมบัติ

อันนี้ต้องใส่ไหมครับ จึงมีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ทรงคุณวุฒิในการสรรหา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเขียนตรงนี้ต่อมาในหน้าเดียวกันด้วยครับ อันนี้ต้องใส่หรือเปล่าครับ

หรือว่าไม่ต้องจริง ๆ ไม่ต้องก็ได้ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่เสียความ

ประธาน : ตามรูปแบบของเราเราจะไม่บอกนะครับว่า จึงต้องทำอย่างนั้น จึงต้องทำ

อย่างนี้ เพราะว่าข้อความอยู่ในตัวบทแล้ว

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนั้นตัดออกไปเลย

ประธาน : เอาออกนะครับ โอ.เค. ครับ ต่อไปครับ หมายเหตุอันนี้จะยาวครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คงไว้เพราะว่ามาจากชวเลข

ประธาน : เมื่อวานถ้าไม่ได้อาจารย์อำเภอช่วยไว้เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ก็หลุดไปเหมือนกันนะครับอันนี้ แต่ต้องดูไล่ข้อมาเลยครับ ข้อ ๑ นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : รู้สึกผมจะตึก มีตึกมาใหม่ คือผมไปอ่านละเอียดและก็ดู

ประธาน : อ่านตรงที่แก้แล้วก็ Highlight ให้เห็นว่าแก้ตรงไหน

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ก็แก้ในหมายเหตุข้อ ๑ นะครับ ในย่อหน้าที่ ๒ ผู้ทรงคุณวุฒิ ในมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น การกำหนดให้ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีคุณสมบัติที่จะได้รับการสรรหา เพราะเชื่อว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความเป็นกลางในการวินิจฉัยหรือพิจารณาคดี เนื่องจากรัฐมนตรีบางคนมีความรู้ความสามารถ อีกทั้งในต่างประเทศก็กำหนดไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงกำหนดให้ผู้เคยเป็น รัฐมนตรีมีสิทธิได้รับการเลือกสรร

อนุ. ตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ธนัญญา ๑๐/๑

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : กำลังพูดถึงคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิใน มาตรา ๒๐๕ (๓) ในเรื่องของผู้เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นคะ ว่าคุณสมบัติที่รับการสรรหา เพราะเชื่อว่า สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง คือเหตุกับผลจริง ๆ แล้วดูแล้วไม่ค่อยสัมพันธ์กัน ถ้าเคยดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีน่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า แต่เชื่อว่าจะมีความเป็นกลาง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่า Concept นี้หมายความว่า เขาจะกันนักการเมือง ไม่ควรจะเป็น กลัวอย่างเดียวกันคือ กลัวไม่เป็นกลางนะครับ ตามรายงานชวเลข ผมจับใจความมั่นน่าจะเป็น อย่างนั้น ก็เลยบอกว่า แม้ผู้ที่เคยเป็นรัฐมนตรีซึ่งก็มีความรู้ความสามารถแล้วก็ความเป็นกลางก็น่าจะคง ดำรงอยู่ได้ทำนองนั้น ก็เลยอยากจะเปิดโอกาสให้คนกลุ่มนี้เข้ามา เหตุผลผมก็ปรับ ๆ ให้มันดูอ่านแล้ว มั่นเข้าใจมากขึ้น

ประธาน : อันนี้เพื่อให้เลือกได้ด้วยนะครับ ขออนุญาตอย่างนี้ครับว่า ร่างเดิมในอภิปราย บอกว่า แม้จะกำหนดให้ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีคุณสมบัติที่จะได้รับการสรรหาได้นั้น ไม่อาจทำ ให้ขาดความเป็นกลาง อภิปรายไว้อย่างนี้ คือขึ้นต้นด้วยคำว่า แม้ นะครับ ว่าก็เป็นได้ไม่ใช่เรื่องที่น่า แปลกใจ แต่ว่าถ้าเปลี่ยนเป็นประโยคบอกเล่า ไม่ได้เป็นแบบนี้ครับ อาจารย์อำไพเห็นว่าการหมายอาจจะ เปลี่ยนใหม่ครับ ไม่รู้ว่าควรจะต้องกลับไปใช้คำว่า แม้ หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ท่านประธาน อ่านแล้วไม่เข้าใจ คือถ้าแม้ อ่านแล้ว สมมุติตามเดิม แม้จะกำหนดแก่ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี มีคุณสมบัติที่จะได้รับการสรรหาได้นั้น ไม่อาจทำให้ขาดความเป็นกลางในการวินิจฉัยหรือพิจารณาคดีได้ เพราะรัฐมนตรีบางท่านมีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง อีกทั้งในต่างประเทศก็ได้กำหนดไว้เช่นเดียวกัน คืออ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ประธานโทษะ ตรงนี้ สสร. ได้มีการอภิปรายถึง รัฐมนตรีใหม่คะ มีใหม่คะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็คือมาตรา ๒๐๕ (๓) ก็คือ คนที่เป็นรัฐมนตรีสามารถ เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการพระธรรมนูญศาลในศาลทหารสูงสุด กรรมการ เลือกลง อะไรพวกนี้มีสิทธิที่จะได้รับการเลือกตั้งคัดสรรให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : คืออย่างนี้คะ ถ้าหากว่า สสร. ไม่ได้บรรยาย เจาะจงที่รัฐมนตรี คือเขาพูดหลายตำแหน่งนะคะ เราก็จะได้ผ่านตรงนี้เลย ไม่ยกขึ้นมาเจาะโดยเฉพาะ แต่ถ้าพูดไว้ก็เป็นเหตุผลหนึ่ง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เน้น รัฐมนตรี เพราะว่า คำว่า รัฐมนตรี คนก็หวังว่า เนื่องจากอยู่ฝ่ายการเมืองแล้วจะมาดำรงความเป็นธรรมในศาลจะทำได้ใหม่ แต่มีความรู้ โอ.เค.

เขายอมรับนะครับ แต่ก็ยอมรับว่าก็มีคนอภิปรายว่า ซึ่งเป็นรัฐมนตรีมีความรู้เขาก็สามารถที่จะฟัง สามารถที่จะพิจารณาคดีด้วยความเป็นกลางหรือเป็นธรรมได้ทำนองนั้น ก็เลยเปิดโอกาสให้เขามาเป็นได้ เหตุผล

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ผมขออนุญาตนะครับ คือ (๓) เป็นเรื่องที่ว่าสามารถเป็นได้ นะครับ ที่นี้ถึงแม้ว่าจะเป็นรัฐมนตรี ซึ่งอาจจะถูกครหาว่าเป็นกลางหรือไม่เป็นกลางก็ตาม แต่เนื่องจากว่า เคยมีประสบการณ์ แล้วต่างประเทศก็เปิดโอกาส เพราะฉะนั้นก็จึงกำหนดให้มีสิทธิที่จะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ได้ ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตต่อเลยนะครับ ถ้าอย่างนั้นตรงนี้อาจจะใช้ ข้อความว่า ย่อหน้า ผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น เห็นด้วยครับ เพราะว่าเราจะพูดเฉพาะรัฐมนตรี เท่านั้น ถ้าอย่างนั้น ย่อหน้า ผู้เคยเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ใส่มาตราด้วยหรือครับ ทุกที่เราไม่เคยใส่มาตรานะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ไม่ใส่ก็ไม่ใส่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผู้ทรงคุณวุฒิ นะครับ มาตรา ๒๐๕ (๓)

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ครั้งนี้เราจะเจาะจงเฉพาะรัฐมนตรีครับถ้าอย่างนั้นผมขอ อนุญาตเป็นว่า ผู้เคยเป็นรัฐมนตรีตาม (๓) หรือตามมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น ก็แล้วแต่นะครับ ก็ต่อไปว่า เนื่องจากเชื่อว่ามีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนะครับ โอ.เค. ครับ เป็นผู้มีประสบการณ์ เปลี่ยนจาก เชื่อ ว่า เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และ กรอบต่างประเทศเลยครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ท่านประธานคิดให้ดีนะครับ เวลาจะเขียนตรงนี้ เพราะว่า มันจะกลายเป็นว่าเรา ทำไมจะต้องไปต่างประเทศ เขาทำ เราถึงจะต้องทำบ้างอะไรอย่างนี้

ประธาน : เราไม่เคยอ้างขนาดนั้น

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : เราอ้างขนาดนั้นดูเหมือนเราจะขาดความเป็นอิสระในการ พิจารณา จะนึกถึงทำอะไรจะต้องเอาต่างประเทศเขาทำจึงทำบ้างอะไรอย่างนี้ครับ มันดูแล้วกระไรนะครับ

ประธาน : ไม่ต้องใส่ต่างประเทศได้ไหมครับ เทียบท่านคณิตต่อได้ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ถ้าอย่างนั้นนะครับ ก็สรุปว่า พรรคนี้จะได้ความว่า โดยผู้เป็น รัฐมนตรี ผู้เคยเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น เป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการ แผ่นดิน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือความเป็นกลางมากกว่า คือความเป็นกลาง ในการพิจารณาคดี เขากลัวอย่างเดียวว่า พวกเป็นรัฐมนตรีมา มีประสบการณ์จริง อาจจะมีพรรคการเมือง อะไรนี้มันจะไม่เป็นกลาง เขาเน้นตรงนั้นมากกว่า

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : จึงสมควรให้มีสิทธิได้รับการเลือกสรร ส่วนเรื่องความเป็นกลาง นี่นะครับ เป็นเรื่องอยู่ในใจคนที่ว่ากลัวว่าไม่เป็นกลางใช่ไหมครับ แต่ว่าที่กำหนดเป็นเพราะเหตุนี้ ที่เราใส่

เข้าไป ทีนี้ถ้าเผื่อเราจะกล่าวถึงเรื่องความเป็นกลาง เราก็คงต้องบอกว่า ผู้เคยเป็นรัฐมนตรีแม้ว่าจะมีกรณี
กังวลเรื่องความเป็นกลาง แต่เนื่องจากเป็นผู้มีประสบการณ์ อย่างนี้ก็ได้

ประธาน : ขออนุญาตนะครับ ถ้าจะเป็นกลางก็เห็นได้จาก (๔) (๕) (๖) (๗) เขาต้อง
ล้างมือจากวงการเก่าก่อนนะครับ แล้วมาเข้าสู่ตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นก็อธิบายเป็นกลางได้ครับ แต่ว่า
อยู่ในวงเล็บอื่นที่เป็นคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามที่มีอยู่ด้วยนะครับ ต้องพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ มา
ต้องไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ๓ ปีก่อนดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มีต่าง ๆ เหล่านี้หมดเลยนะครับ
เพราะฉะนั้นเรื่องความเป็นกลางก็อยู่ในมาตรานี้ได้ เพียงแต่ว่าถึงเป็นรัฐมนตรีก็อยู่ในบังคับของวงเล็บอื่น
นี้นะครับ อย่างนี้ก็จะใช้เรื่องของความเป็นกลางได้นะครับ เพราะมีล็อกเอาไว้ให้หมดครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มีสิทธิได้รับการเลือกสรร ตรงนี้นะครับ ต่อว่า ทั้งนี้ต้องไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) อย่างนี้ได้ไหมครับอาจารย์

ประธาน : ขออนุญาตครับ คือมองในแง่ก็คือ เรื่องความเป็นกลางนี้จะได้จากกร
ปรับใช้เมื่อปฏิบัติตาม (๔) (๕) (๖) (๗) เขาจะเป็นกลางด้วย จะเป็นความหมายที่ตรงกว่านะครับ ทั้งที่
ไม่ไปบอกว่ามีลักษณะต้องห้าม จะอธิบายคำว่า ความเป็นกลาง มันเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ เพราะว่าคนที่
เคยเป็นรัฐมนตรีเมื่อเขาทำให้เข้าเงื่อนไขของ (๔) (๕) (๖) (๗) แล้วนี้ อย่างนี้ก็เชื่อได้ว่า เขาเป็นกลางละครับ
เพราะเขาก็ทิ้งของเก่าหมดแล้วครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมดูนี่มันน่าจะ เขาอภิปรายกันมากที่สุดก็คือ
ความเป็นธรรมนี่มันจะคงได้ไหม เขาก็เลย Refer ว่ามีความรู้ความสามารถในต่างประเทศเขายังมีเลย
มันเป็นเหตุผลของเขา แต่ที่เขาไม่ให้น้ำหนักตรงนั้นก็ไม่มีไรครับ แต่จากขวเลขมันจะในลักษณะนั้น
คนอภิปรายว่าทำไมเอารัฐมนตรีมาเป็นได้ ปกติเดิมที่ไม่มี สมัยก่อนไม่มี มีไหม มีใช่ไหม ไม่เขียนไว้
มีคนอภิปรายให้ออกใช่ไหม ผมว่าเขา Question น่าดูเลยละใช่ไหมถ้าไปเป็น ผมว่าคำถามเยอะหมดเลย
ถ้าอย่างไม่ต้องบันทึกได้ไหม

นายประโภชน์ สภาวสุ : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ คือเมื่อใดก็ตามที่เรา
แนวทางเดียวกับปี ๒๕๔๐ เราทำอย่างไร เราก็ทำอย่างนั้นในมาตรานี้ละครับ ไม่ต้องคิดมากเลย

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้ามีกฎหมายเก่าอยู่ก็ตัด รัฐมนตรี ออก แต่ว่าเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี ผมว่าน่าจะบันทึกให้เขา เพราะว่ามันมีปัญหาในทางปฏิบัติ

ประธาน : อันนี้เห็นตรงกันนะครับ เรื่องอธิบดีเทียบเท่าเราเขียนไว้ครับ
ที่นี้ตรวจสอบของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีเรื่องรัฐมนตรีใหม่ครับ มีนะครับ ถ้าอย่างนั้นตัดออกได้ใหม่ครับ เพราะว่าก็ตรงกับของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่ได้ไปแก้ไขหลักการอะไรนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็
๒ ย่อหน้าครับ ในการสรรหาตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อต้องคำนึงถึงดังนี้ อันนี้ก็ตัดออก แล้วก็ย่อหน้า
รัฐมนตรี ก็ตัดออกนะครับ ก็จะมีข้อความเรื่องอธิบดีต่อเนื่องกันอยู่ อันนี้ก็คงต่อไปได้ใช่ไหมครับ
ย่อหน้านี้เอาไว้ใหม่ครับ คำว่า อธิบดี เอาไว้ นะครับ และก็เลื่อนลงมาอีกนะครับ ตัดออกก็ได้ นะครับ
คำว่า เฉย ๆ เลยครับ ช่วยเลื่อนลงมา ข้อ ๑ ก ข อันนี้ก็เขียนไว้ชัดแล้ว คงไว้ นะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : รัฐมนตรีรวมถึงรัฐมนตรีช่วยด้วยหรือเปล่า ถ้ารวมถึงหรือไม่รวม
อาจจะต้องมาใส่ตรงนี้

ประธาน : ผู้ช่วยรัฐมนตรีคงไม่รวมครับ เพราะเป็นกรรมการ ผู้ช่วยรัฐมนตรี ที่นี้ความเป็น
รัฐมนตรีรวมหมดตั้งแต่นายกกลงไปถึงรัฐมนตรีช่วย เป็นหมดครับ แต่ไม่รวมผู้ช่วยรัฐมนตรี รวมหมดเลยครับ
รัฐมนตรีลอยถ้ามีก็เป็นรัฐมนตรีเหมือนกันนะครับ แต่ก่อนสมัยก่อนมีรัฐมนตรีลอยครับ เขาเลิกใช้ไปแล้ว
ครับ ต่อไป ข้อ ก เอาไว้ นะครับ ปราบกฏในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กระทรวง ทบวง
กรม อธิบดีกรมต่าง ๆ ข้อ ข เรียกชื่ออย่างอื่น ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวงทั้งหลาย เลขาธิการพัฒนา
เลขาธิการสภาพัฒนา เขียนถูกหรือเปล่าครับ ช่วยดูข้อ ข หน่อยครับ ไม่ใช่ นะครับ ชื่อไม่ถูก สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เราเรียกกันว่าสภาพัฒน์ แต่จริง ๆ ชื่อมันไม่ใช่ ไปเช็ค
ตำแหน่งได้ใหม่ครับ คำว่า สำนักงาน ไปเช็ค นะครับ ไม่มีสำนัก เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ไปเช็ค นะครับ เลขาธิการ ปปช. เว้นช่องไฟ ตกลงไม่พิมพ์อะไรเลยหรือครับ เป็นของเก่า
หมดเลย เลขาธิการสภาพัฒน์มันผิด เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เลขาธิการ ปปช. เว้นช่องไฟ นะครับ คณะกรรมการ ปปช. จริง ๆ ต้องใส่ตำแหน่งเต็มหรือเปล่าไม่รู้ นะครับ
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นี่ภาษาพูดทั้งหมด แต่ว่าเราคิดมาจากรายงานการประชุมสภาว่ารัฐธรรมนูญ แต่ว่าอันไหนที่ผิดไปแก้ไขให้ถูกต้อง ระบบซีในส่วนนี้ก็คือระบบ เราใส่คำว่า ซีซี ไว้ก่อนนะ แล้วทำเป็นตัวซีเขียวเอาไว้ นะครับ ซีซีเต็มคือ ระบบพีซี แล้วเดี๋ยวไปหา พี แล้วก็ทำเป็นตัวเข้มไว้ เดี่ยวหาไม่เจอนะครับ

ต่อไปนะครับไปดูข้อ ๒ มันมี ๓ - ๔ บรรทัดสุดท้าย ใช้คำว่า ตำแหน่งรองในทางบริหารต่าง ๆ เป็นภาษาพูด มีคำว่า ตำแหน่งรอง นะครับ จะใช้คำว่าอะไรนะครับ ตำแหน่งรองในทางบริหารต่าง ๆ ตำแหน่งรองบางตำแหน่ง มากกว่า เป็น สูงกว่า ใช้ใหม่ครับคือถ้าเป็นตรวจรายงานการประชุม เขาคงไว้ คำต่อคำแต่ของเราไม่ใช่ เราต้องแก่นะครับ ตำแหน่งรองในทางบริหารต่าง ๆ คือไม่รู้ว่าจะใช้คำว่า ตำแหน่งรองหัวหน้าหน่วยงานในทางบริหาร ได้ใหม่ครับ รองอะไร รองหัวหน้าหน่วยงานได้ใหม่ครับ เต็มนะครับ ตำแหน่งรองหัวหน้าหน่วยงานในทางบริหารต่าง ๆ นะครับ จะไม่มีสิทธิและคุณสมบัติไปทันที ซึ่งจริง ๆ แล้ว ตำแหน่งรองหัวหน้าหน่วยงานบางตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง เป็น รองหัวหน้าหน่วยงานได้ นะครับ คงไม่ผิดนะครับ ตำแหน่งรองหัวหน้างานต่าง ๆ บางตำแหน่งก็อาจมีอำนาจเทียบเท่าหรือสูงกว่าอธิบดีด้วยซ้ำไปนะครับ และตำแหน่งรองหัวหน้าหน่วยงานบางตำแหน่งก็ไม่มีอำนาจบริหารเทียบเท่ากับอธิบดีเช่นกัน ซึ่งต้องพิจารณาจากอำนาจบริหารเท่านั้น คำว่า ด้วยซ้ำไป ตัดออกนะครับ แล้วก็ย่อหน้าถัดมาข้อ ก เอาจุดออกได้ใหม่ครับ ข้อ ข เอาจุดออกนะครับ อันนี้ที่คิดไว้ ซึ่งเห็นว่ารองปลัดกระทรวงมีอำนาจบังคับบัญชากรมต่าง ๆ อยู่แล้ว กรมมีอยู่หลายกรมในกระทรวงหนึ่ง ๆ ซึ่งปลัดกระทรวงมีอำนาจที่จะมอบแก่รองปลัดกระทรวงได้ รองปลัดกระทรวงจึงมีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ที่นี้คำว่า ซึ่งจะสังเกตได้ว่ามีอำนาจยิ่งกว่าอธิบดีด้วยซ้ำไป ไม่ต้องก็ได้ นะครับ จึงมีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี เพราะฉะนั้นก็เป็นได้ใช้ใหม่ครับ อันนี้ก็เขียนอธิบายไว้แล้วนะครับ ที่นี้ย่อหน้าต่อมา กรณีเลขาธิการองค์การตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ เว้นช่องไฟ ปกติคำว่า ไม้มกเข้าใจว่ามีหลายกระทรวงที่เขาใช้คำว่า ต่าง ๆ ไม่เว้นช่องไฟ แล้วก็หลัง ไม้มกเว้นช่องไฟ ไปเจอแบบตรวจโหด ๆ มาแล้วครับ ตรวจรายงานวิจัยตรวจโหด ๆ อย่างนี้นะครับ คำว่าต่าง ๆ มีสองหนนะครับ เลขาธิการองค์การตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ต้องพิจารณา เนื่องจากแต่ละองค์กรมีลักษณะเป็นเพียงกรม ๆ เดียวเท่านั้น ได้ นะครับ แม้จะมอบอำนาจอย่างไรแต่ก็อยู่ภายใต้กรมเดียวกันเท่านั้น จึงเห็นว่าหมายถึงเฉพาะตำแหน่ง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คำว่า จึงเห็นว่า ตัดทิ้ง

ประธาน : ตัดออกนะครับ หมายถึงเฉพาะตำแหน่งเลขาธิการเท่านั้นที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี ไม่รวมถึงรองเลขาธิการด้วย ซึ่งจะแตกต่างจากกรณีรองปลัดกระทรวง อันนี้เขียนไว้ชัดครับ เพราะกระทรวงมีหลายกรม และกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดกระทรวงดูแลรับผิดชอบกรมใดก็ได้ จึงแตกต่างกัน กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ใครเห็นว่า ถือว่า เลยได้ใหม่ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผมอ่านนะครับ กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ถือว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการ ส่วนภูมิภาค ทั้งจังหวัดนั้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน อันนี้มันเกินมาหรือเปล่า เพราะอีกหน่อยเขา อาจจะยกเลิกความเป็นนิติบุคคลของจังหวัดก็ได้เนาะครับ ตัดออกได้ไหมครับ ตัดคำว่า อีกทั้งจังหวัดนั้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน เดียวไปล็อกเอาไว้ ตัดคำว่า อีกทั้งจังหวัดนั้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนออกนะครับ ในแง่การบริหารก็มีอำนาจการบริหารราชการทั่วไป การบริหารงานบุคคล รวมทั้งการบริหารงบประมาณ ซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้นำไปรวมไว้ที่จังหวัด โดยมีอำนาจบังคับบัญชา ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๗ ไซ้ ไซ้ใหม่ครับ ระดับ ๗

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ข้าราชการในจังหวัดก็อยู่ในความกำกับดูแลของเขา ทั้งหมด ซี ๘ ซี ๙ ก็ทั้งหมด ไม่ใช่ระดับ ๗ รองผู้ว่าอย่างนี้ก็ต้องอยู่ใต้บังคับบัญชา

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : โดยมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในจังหวัด

ประธาน : ในจังหวัด ก็พอได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตัดชื่อออก

ประธาน : โดยมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในจังหวัด อันนี้ละไว้ในฐานที่เข้าใจอยู่แล้ว ว่า ถ้าเป็นอัยการ ผู้พิพากษา มาบังคับบัญชาไม่ได้อยู่แล้ว เพราะมีกฎหมายคุ้มครองไว้อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นขอแก่นะครับ โดยมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในจังหวัดนะครับ และเมื่อได้รับการมอบหมายหรือมอบอำนาจจากส่วนราชการก็สามารถบริหารได้เช่นเดียวกับอธิบดี จึงเห็นได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจทางบริหารเทียบเท่าอธิบดีด้วย

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผู้ว่าราชการจึงเป็น จึงเห็นได้ว่า ตัดทิ้ง

ประธาน : จึงเห็นได้ว่า ตัดทิ้งนะครับ ผู้ว่าราชการจึงเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจทางบริหารเทียบเท่าอธิบดีด้วยนะครับ ตัดคำว่า ด้วย ออก เทียบเท่าอธิบดี นะครับ อันนี้เครื่องหมายเปิด ปิด เราแก้แล้วไซ้ใหม่ครับ เคยเป็นทนายความนั้นหมายความว่า เคยเป็นทนายความมาแล้วในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ได้เป็นทนายความก็ได้ รวมทั้งปัจจุบันก็อาจจะเป็นทนายความอยู่ด้วยก็ได้แต่ต้องต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ต้องต่อเนื่องไซ้ใหม่ครับ โอ.เค. นะครับ วันนี้เน้นอายุ ๓๕ ปีครับ รายงานการประชุมครั้งที่ ๓๓ ครั้งเดียวไซ้ใหม่ครับ โอ.เค. นะครับ ผ่านนะครับ ต่อไปมาตรา ๒๐๖ นะครับ เชิญคุณปัทมาครับ

นางสาวปัทมา สุขกำบัง : ในส่วนของเลขาธิการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ พอดีผมขอย้อนกลับไปใน (ข) คือชื่อตำแหน่งอย่างอื่น ๆ ก็จะมีเลขาธิการต่าง ๆ รองเลขาธิการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอื่น ๆ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ระบุ แต่ตรงนี้ก็บอกไว้อยู่แล้วว่า ขึ้นอยู่กับโครงสร้างขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย แต่พอมาอ่านตรงที่บอกว่า เลขาธิการองค์กรตามรัฐธรรมนูญในหน้า ๑๙๖ เขาบอกว่า

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

บัญชีญา ๑๒/๓

ตำแหน่งรองเลขา องค์การตามรัฐธรรมนูญมีฐานะเทียบเท่ากรมใหม่คะ ไม่อาจมอบหมายได้ภายใน
หน่วยงานนั้น ๆ สรุปตอนท้ายคือว่า รองเลขาธิการองค์การตามรัฐธรรมนูญ ไม่สามารถเข้าเงื่อนไขตรงนี้ได้
ตรงนี้เราเขียนอย่างนี้มันจะดูค่อนข้างสับสนใหม่

ประธาน : หน้า ๑๙๖ บอกว่า ไม่รวมถึงเลขาธิการองค์การในองค์การตามรัฐธรรมนูญ
ขัดแย้งกับในหน้า ๑๙๕ ข้อ ข ครับ

นางสาวปัทมา สุขกำบัง : แต่เราก็จะมีห้อยท้ายไว้อยู่แล้ว เพราะว่าอันนี้มันคงเป็นคำ
ที่เวลาอภิปรายเขายกขึ้นมาจะคะ แต่ว่าเขาก็ห้อยท้ายไว้แล้วว่า อย่างรองเลขาธิการองค์การตาม
รัฐธรรมนูญและอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย แต่ว่าพอไปดูมาตรา ๑๙๖
แล้ว เหมือนมันสรุปแล้วว่าไม่ได้คะ เพราะว่าทุกหน่วยมันเป็นฐานะเทียบเท่ากรมหมดเลย มันก็ไม่ได้
แต่ในนี้เขียนไป แล้วจะต้องปรับ มาตรา ๑๙๕ นะคะ

ประธาน : เสนอให้ตัดคำว่า ในหน้า ๑๙๕ ข้อ ข คำว่า รองเลขาธิการขององค์กร
ตามรัฐธรรมนูญและอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายใหม่ครับ ลองดู
นะครับ ถ้าตัดตรงนี้ออกไป ไม่อาจจะบุได้ชัดเจนทุกตำแหน่งในที่นี้ เพราะเดี๋ยวก่อนเขาวิเคราะห์กันอยู่แล้วนี่
ใหม่ครับ ถ้าอย่างนั้นเราคงเข้าใจคำว่า เช่น เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เลขาธิการ ปปช. นะครับ แต่ที่สำคัญคือไม่อาจนำระบบพีซี หรือไม่อาจนำเรื่องต่าง ๆ มาได้ ตัดออกดีไหม
ครับ ทำเป็นเส้นคั่นกลางไว้จะครับ รองเลขาธิการ ก็ตัดออกด้วย ตัดออกหมดเลยครับสองบรรทัดนี้ ไปอีก
หน้าหนึ่งอธิบายเลยครับว่าไม่รวม เพราะเขาจะอธิบายว่าไม่รวมถึงตำแหน่ง ต้องมีอำนาจในทางบริหารแล้ว
ต้องเทียบเท่ารองอธิบดีจริง ๆ คือไม่ได้ดูเทียบซี แต่ว่าต้องมีอำนาจบริหารแบบอธิบดีครับ เพราะฉะนั้นรอง
ไม่ใช่ เพราะว่าตัวจริงมีอยู่คนเดียวในองค์กรนั้น เช่น เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นต้น มีคนเดียว
รองเลขาไม่รวม อันนี้เป็นต้นนะครับ ได้จะครับ ขอขอบคุณครับ ขึ้นต้นย่อหน้าคำว่า เคยเป็นทนายความ โอ.เค.
ครับ

ต่อไปมาตรา ๒๐๖ อาจารย์วิจิตรฯเขียนยาวขึ้นใหม่ครับ เดิมเขียนไว้แต่เพียงว่า
เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์วิจิตรฯไปเติมมาว่า
เพื่อให้ได้มาซึ่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เหมาะสม จึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์และการดำเนินการในการ
สรรหาและเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ว่ามีปัญหานิดหนึ่งนะครับว่าเราเคยวิเคราะห์ให้
ในหลายมาตราว่า คำว่า ที่เหมาะสม หมายความว่าอะไร ดูว่ามีข้อความอะไรใหม่ที่ชัดเจนขึ้นใหม่ครับ
ท่านวัชรินทร์เห็นว่าให้ใช้คำเดิม คือคำว่า เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ทรงคุณวุฒิน่าจะเพียงพอ เอาตามเดิมจะครับ -----

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าอย่างนั้นถ้าเราจะใส่ตรงนี้จะเราจะใช้คำว่าอะไรครับ ระบบมาตรฐานกลาง (ซี หรือ Common level) คนจะได้รู้ว่ามันมีระบบซี เพราะคนเรียกกัน ระบบซี หรือเราอาจจะบอกว่าระบบซี (มาตรฐานกลาง)

ประธาน : ในทางราชการระบบซี เดียวไปคุณะครับ มันเป็นเรื่องของระดับตำแหน่งข้าราชการ ท่านคณิต เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ท่านประโกศลขอย้อนมาตรา ๒๐๕ นะครับ ลองดูตั้งแต่เมื่อที่พูดตรงคุณวุฒิ คุณหมายเหตุ ข้อ ๑ หลักเกณฑ์มาถึงตรงนี้เพิ่มว่า การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ถัดมาครับ คำนี้ถึงดังนี้เลย พอคำนี้ถึงดังนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรา ๒๐๕ (๓) พอมาถึงตรงนี้ว่า อธิปไตยนอกจากนี้

ประธาน : ย่อน้ำนี้ทั้งย่อน้ำเราตัดออกไปแล้วทำไมยังอยู่ครับ ตัดออกไปแล้วนะครับ ตัดออกไปก่อน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : รัฐมนตรีเราให้ตัดเพราะเหมือนปี ๒๕๔๐ ที่นี้มาดูกันตรงนี้ว่า ถ้าเผื่อจะใช้คำของมาตราเราก็บอกจะได้ใช้เหมือน ๆ กันหมด เช่น ถ้าเผื่อเราจะใช้คำว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ตามมาตรา ๒๐๕ (๓) พออธิบดีก็ตามมาตราอะไร อนุไหน และก็ของทนายหรือของผู้ว่าหรืออะไรตำแหน่งพวกนี้เราใช้ตาม มันจะได้ให้สอดคล้องกัน แต่ตรงที่ว่า เคยเป็นทนายความ ผมอยากจะขอปรับนะครับ เพราะว่าผมอ่านแล้วยังรู้สึกว่ามันจะแปลก ๆ นิดหนึ่ง ประเด็นถึงตรงนั้นแล้วจะบอกอีกทีหนึ่ง

นายวัชรินทร์ บั้จเจกวิญญูสกุล : คำว่า ต่อเนื่อง อภิปรายไว้ใหม่ อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่มี คือไปหมดตลอดอย่างนี้ ถ้าขาดกัน ๑ ใหม่ คือถ้าขาดต่ออายุหรือไปเป็นรัฐมนตรีก็ต้องนับ ๑ ใหม่

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เมื่อกี้ขอย้อนกลับไปถึงหมายเหตุ (๑) ครับ ต่อไปคำว่า อธิบดีก่อนจะคำว่า นั้น ต้องบอกว่า ตามมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น พอมาถึงตรงกรณีเลขาธิการองค์การตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ตาม ตรงนี้ไม่ต้อง เพราะว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่ถูกหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้แต่เราใส่เข้าไปเพื่อให้มัน Cover อยู่ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นก็คงคำว่า เคยเป็นทนายความตามมาตรา ๒๐๕ (๓) นั้น

ประธาน : แต่ต้องประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : หมายความว่าเคยเป็นทนายความมาแล้วในอดีตอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ตรงนี้เราขึ้นไปไว้ต่อท้ายสามสิบปีข้างบนแล้วตรงนี้ แต่ต้อง ตัดทิ้งไปหมดเลย

ประธาน : ผมขออนุญาตนะครับ หลังคำว่า หมายความว่า เคยเป็นทนายความมาแล้วในอดีต ในตัวบทบอกว่ามีคำว่า ที่ประกอบอาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง คำว่า เป็นทนายความ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในอดีตอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในความหมายไม่ครบนะครับ น่าจะต้องเติมว่า ที่ประกอบวิชาชีพ ตัดคำว่า เป็น ออก เคยประกอบวิชาชีพทนายความมาแล้ว ทำไมต้องในอดีต ข้างหลังบอกว่า แม้ปัจจุบัน ไม่เป็นทนายความ ในอดีตเอาออกนะครับ มาแล้ว ก็พอแล้วครับ โอ.เค. ครับ อันนี้ได้แล้วนะครับ มาตราต่อไปครับ

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๖ ให้เอาแบบเดิมใช้ใหม่ครับ มาตรา ๒๐๖ ไม่เอา แบบอาจารย์วิจิตรานะครับ

ประธาน : ใช่ครับ ก็คือตัวดำอันนั้น กำหนดหลักเกณฑ์ในการสรรหาตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อไปครับ มาตรา ๒๐๗

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๗ อาจารย์วิจิตรา ก็แก้มาเป็นดังนี้ครับ เพื่อความเป็นอิสระของประธานศาล

ประธาน : ข้อความเดิมเป็นอย่างนี้นะครับ เพื่อกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะ ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์วิจิตราเสนอมาว่า เจตนารมณ เพื่อความเป็นอิสระของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจึงกำหนดลักษณะต้องห้าม ของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว คือท่านเติมคำว่า เพื่อความเป็นอิสระ เข้าไป แต่ว่าเราเคยพิจารณากันว่า Keyword จริง ๆ แล้วไม่ใช่ว่าอิสระทุกมาตรา ลองช่วยดูหน่อยนะครับ เดิมบอกว่า เพื่อกำหนดลักษณะ ต้องห้ามของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตนะครับ ผมมองดูแล้วว่าจริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องกำหนด เท่านั้นเองว่าคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของคนที่จะได้รับเลือกเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญมีอะไรบ้าง มันไม่เกี่ยวกับเรื่องความเป็นอิสระครับ เพราะนี่เป็นการคัดเลือกเข้ามา อาจจะต้องขอของเดิมครับ

ประธาน : เอาตามเดิมนะครับ อันนี้รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๓ ถูกนะครับ คือที่ย้ำ ทุกมาตราก็หมายความว่าให้ยืนยัน ถูกนะครับ ครั้งที่ ๓๓

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : เอาแบบเดิมนะครับ เพื่อกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะ ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ขออย่างเดียวอย่าสับสนเรื่องไฟล์ เพราะตอนแรกเราบอกมาให้เอาไฟล์ อีกไฟล์หนึ่งไม่ใช่ไฟล์นี้ขึ้นมา ไม่รู้เอาไฟล์ไหนขึ้นมา ไม่สับสนเรื่องไฟล์ คุณเคลียร์ให้ลงตัวก่อน สับสน เรื่องไฟล์อยู่หรือเปล่า ไม่นะครับ มันทำให้เราซ้ำมาก เพราะคุณเปิดไฟล์ผิดขึ้นมา ต่อไปครับ มาตรา ๒๐๘

อนุ. บันทึกเจตนารมณ
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๔/๑

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๐๘ นี้คือแก้ตามอาจารย์วิจิตรฯเลยนะครับ เพื่อให้
ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้มีระยะเวลาทำงานอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
จึงมีการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนาน
พอสมควรและมีความต่อเนื่อง โดยเป็นเจ้าของพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย ตัดคำอธิบายออก
ทั้งหมดครับ

ประธาน : เดิมเป็นข้อความ ๒ ย่อหน้านะครับ ย่อหน้า เจตนารมณข้อความเดิมก็คือ
เพื่อกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เสรีแล้วก็อธิบาย
เรื่องสถานภาพ ความเป็นอิสระอะไรต่าง ๆ มากอีกประมาณ ๙ บรรทัด ท่านอาจารย์วิจิตรฯก็รวมเข้ามา
เป็นข้อความที่ปรากฏบนจอครับ คือตัวสีแดงที่เพิ่มขึ้นมาครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อันเก๋าว่าอย่างไรครับ

ประธาน : อันเก๋านะครับ เพื่อกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญ
และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อันเก๋าท่อธิบายลักษณะว่า คือเป็นวาระเดียวนะครับ
เพื่อที่จะทำงานอย่างเต็มที่โดยไม่หวังว่าจะกลับมาดำรงตำแหน่งอีก เพื่อที่จะทำงานได้อย่างอิสระ
สรุปใจความเป็นอย่างนั้น ที่นี้ถ้าไปยุบรวมนั้นไม่รู้

ประธาน : เอาของเดิมกลับมาครับ และตัวสีแดงตัดออกไป ที่นี้เอาของเดิมกลับมา
นะครับ บังเอิญที่เราไม่ได้ไปแก้ตรงนั้น ขออนุญาตแก้ด้วยคำนิพนธ์น้อยได้ไหมครับ คือในย่อหน้าที่ ๒
ทำให้เกิด ๔ - ๖ ปี ก็จะทำให้ระยะเวลาในการทำงานสั้นเกินไป ไม่อาจลุล่วงได้นะครับ กับทั้งเกิด
ความพะวงกับท่านตุลาการในศาลนี้ครับ เปลี่ยนคำว่า ท่านตุลาการในศาลนี้ ได้ไหมครับ เกิดความพะวง
กับการดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผากให้มันดูดีหน่อย เพราะว่ามันเขาเอามาจากขอเลข

ประธาน : ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มีคำว่า ใช้เส้นสายอิทธิพลใด ๆ การดำรงตำแหน่ง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ในศาลนี้ถึงการที่จะอยู่ในตำแหน่งต่อไป ถ้าให้ดำรงตำแหน่งได้หลายวาระ
ซึ่งอาจทำให้มีการใช้เส้นสาย ใช้ระบบอุปถัมภ์ได้ไหมครับ ขอเปลี่ยน เส้นสาย เป็น ระบบอุปถัมภ์ ได้ไหม
ครับ มันไม่ใช่ใช่ไหมครับ ก็ใช้เฉพาะใด ๆ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คล้าย ๆ กับว่า รู้จักกันทำงานองนั้น จะอยู่นานก็ได้
สรุปแล้ว

ประธาน : คือจริง ๆ ในทางวิชาการเขาเรียกระบบอุปถัมภ์ครับ ตรงข้ามกับระบบ
คุณธรรม ท่านประโชภณ์ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายประโกศล สภาวสุ : คือเวลานี้เราคุยกัน ๒ นัย นัยหนึ่งก็คือว่าสั้น นัยสองคือ ต่อเนื่องถูกไหมครับ ที่สั้นนี้เราอธิบายไปว่าสั้นนี้มันก็ไม่ดี ที่เราบอกว่าเป็นแค่ Period เดียวแล้วจบ คืออะไร ผมว่าเขาต้องยกเป็นประเด็นนั้นมา ถ้าจะเขียนเป็นเรียงความยาว ๆ อย่างนี้มันจะอ่านยาก แล้วก็ดูไม่ใช่เป็นเนื้อหาของหมายเหตุ นี้อยู่ในหมายเหตุใช่ไหมครับ

ประธาน : อยู่ในเจตนาธรรมเลยครับ ท่านช่วยตัดให้สั้นลง ตัดตรงไหนออก

นายประโกศล สภาวสุ : เริ่มตั้งแต่ตรงสั้น ระยะที่สั้นเกินไป อันนี้คือในส่วนของอภิปราย ใช่ไหมครับ สั้นเกินไป เหตุผลมันมีความว่า การทำงานที่สั้นเกินไป ไม่อาจลุล่วงได้ ตรงนี้มันก็ไม่ใช่แล้ว คือสั้นเกินไปนี้เพราะว่ามันมาจากว่า เขาให้ Period เดียวจึงยาว

ประธาน : คือมันมาจากว่า ไม่ควรเป็น ๔ - ๖ ปี ให้เป็น ๙ ปีครับ

นายประโกศล สภาวสุ : เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเป็นเรื่องที่เขียนที่หลัง อันแรกคือ ที่เป็น Period เดียว เพราะเหตุผลอะไร แล้วเพราะเป็น Period เดียวจึงกำหนดให้ยาว

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตครับ คือตรงนี้นะครับ ตอนที่ผมฟังอภิปราย แต่ว่าสั้น อภิปรายใน สสร. ๓๕ คน เขาบอกว่า กำหนดออกมาเพื่อให้ระยะเวลาขององค์กฤษฎีจะได้อยู่ระยะเวลา เทอมนี้เท่ากัน ๙ ปี แล้วก็เมื่อ ๙ ปีมันนานแล้ว ทุกคนก็ควรจะหยุดอยู่แค่นั้นใช่ไหมครับ เป็นวาระเดียว นั่นคือที่เขาอภิปรายนะครับ แต่ในตอน สสร. ๑๐๐ คนอภิปราย ผมไม่ได้ฟัง เรียงตรง ๆ

นายประโกศล สภาวสุ : เอาสั้นมาว่าเลยไหม เอาตัวยาวอย่างเดียวเลย Period เดียว ก็เพื่ออะไรตรงนั้นก็พอ ดีไหมครับ

ประธาน : ให้กระชับขึ้นอีกหน่อยนะครับ ที่นี้ก็ต้องการตัด ไม่ทราบว่าจะตัดตรงไหนเลย นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่ามันไม่ Effect ใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่น่าบันทึกเลย เพราะว่ามันกำหนด มันไม่มีเหตุผลพิเศษเท่าไรหรอก ผมว่าไม่น่าจะไปบันทึกขอละอะไรที่เอามาลง

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ ผมพยายามดูเนื้อหาในย่อหน้านั้นนะครับ เขาอธิบายว่า มันเกิดหลักประกันในความเป็นอิสระหรือต้องเป็นวาระเดียวแล้วก็ยาวไม่หลายวาระ แล้วก็ไม่ได้สั้นไป แต่ว่ามีคนวิจารณ์กันมากกว่ามันจริงหรือไม่ คนวิจารณ์กันเยอะครับเรื่องนี้

นายประโกศล สภาวสุ : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ถ้าเราใช้คำว่า เหตุที่ได้กำหนด อายุการทำงานตามวาระหนึ่ง ก็เพื่อต้องการให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทำงานอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องพะวงว่าจะได้กลับเข้าสู่ตำแหน่งได้อีกครั้งหนึ่งทำนองนี้ครับ โดยไม่ต้อง พะวงว่าจะได้กลับเข้าสู่ตำแหน่งอีกวาระหนึ่งหรือครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ลองพิมพ์ดูนะครับ ขึ้นย่อหน้าใหม่ ที่ได้กำหนดอายุการทำงานตามวรรคหนึ่ง ไซ้ครับ คือใช้แทนย่อหน้าข้างล่าง แล้วย่อหน้าถัดมาก็จะบอกว่า วรรคสองบัญญัติไว้ทำไมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ให้มันชัดเจนไปจะได้ไหม เหตุที่กำหนดวาระการดำรง ตำแหน่ง ๙ ปีตามวรรคหนึ่งให้มันชัดเจน เหตุที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งวาระ ๙ ปีเพียงวาระเดียว เพราะอะไร เพราะต้องการให้ทำงานอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพโดยไม่ต้องพะวงว่าจะกลับมาดำรง ตำแหน่งอีกหรือกลับมาอีก

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มันมีการอภิปรายพูดถึงใหม่ครับ คือ ๙ ปี มันมีนัยซ่อนอยู่ ในนี้คิดหนึ่ง ผมเคยได้คุยกันนะครับว่า เขาต้องการให้เป็น ๒ สมัยผู้แทนราษฎร แล้วไปคาบชนิดหนึ่ง คือ ให้มันเสร็จ คือไม่อยู่ในระหว่างช่วงกลาง ไม่ใช่ ๘ ปี คือต้องการให้เป็นเทอมที่กว้าง แต่ก็ไม่ใช่ว่าหลุดไป คือเลือกตั้งเสร็จแล้ว ในปีแรกอันนั้น ๑ นะครับ แต่อีกอันหนึ่ง คงเขียนมันไม่ได้ แต่ว่าก็อยากจะทำไว้ก็คือ มกนิยมเลข ๙ สังเกตใหม่ครับ ตั้งแต่องค์ประกอบ ๙ คน แล้วก็มา ๙ ปี นี่คือนักขระคนไทยเป็นเลขมงคล ของเราเองนี่ยัง ๓๐๙ มาตราเลย อันนี้มันมีที่แฝงเลขมงคลอยู่นะครับ โดยที่จะแก้งลิ้มไปหรือจะแก้ง ไม่พูดก็อีกเรื่องหนึ่ง

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ได้นะครับ เอาจางนี้เลยนะครับ และตัดย่อหน้า ในวาระการดำรงตำแหน่ง ออกนะครับ เดี่ยวค่อยมาดู พรรคสองไม่ต้องตัดออก

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มันมีวาระเดียวด้วยนะครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องใส่วาระเดียว ถ้าเราไม่ใส่ ใส่พรรคหนึ่งเราก็ต้องใส่วาระเดียว ที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งวาระเดียวเก่าปี

ประธาน : เอาจางเดิม ดำรงตำแหน่งวาระเดียว ไว้มีกำหนดเก่าปีได้ไหมครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : กำหนดให้วาระการดำรงตำแหน่งเก่าปีเพียงวาระเดียว วาระเก่าปี เดี่ยว เอาจอก

ประธาน : ย่อหน้าต่อมามีคำว่า พรรคสอง อย่างเป็นทางการ แล้วก็พรรค ต่อเนื่อง พรรค และมีประสิทธิภาพ โอ.เค. นะครับ ที่นี้ย่อหน้าถัดไปจะคงไว้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่าไม่ต้อง

ประธาน : ตัดออกก็ได้ครับ แล้วก็หมายเหตุอันนี้ก็ผ่านได้นะครับ รายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๓ นะครับ โอ.เค. ครับ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๐๙ เดิมร่างไว้แบบนี้ครับ เจตนารมณ เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ในการพ้นจากตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ก็จะมาขึ้นต้น ด้วย หนึ่ง ตาม (๗) นะครับ อาจารย์วิจิตรราเสนอให้เขียนใหม่ว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนให้เห็นถึงกรณีที่เหมาะสมที่จะให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพ้นจากตำแหน่งจึงมีการกำหนด หลักเกณฑ์ในการพ้นจากตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คือดูแล้ว สาระสำคัญยังเหมือนเดิมอยู่นะครับ เพราะคำที่ชัด ๆ ก็คือมันมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพ้นจาก ตำแหน่ง ขอใช้อันเดิมได้ไหมครับ เพราะนี่ท่านอธิบายตรงนี้เฉย ๆ ขอใช้อันเดิมนะครับ เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ในการพ้นจากตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้ผมตัดออกได้ไหม ที่ผมให้ข้อสังเกตมา เพราะว่า เป็นเรื่องรัฐมนตรี

ประธาน : ทั้งย่อหน้าใช้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ครับ เพราะว่าเป็นเรื่องรัฐมนตรี เพราะเคยวินิจฉัยได้ คุณสมบัตินะรัฐมนตรีมากกว่า เรื่องนายเนวิน

ประธาน : เราเคยตกลงกันหรือเปล่าครับว่าให้ไปใส่หมายเหตุหรือให้ไปบอกอะไรไว้ครับ คือผมพอขยับบอกว่าผมไม่ได้อยู่ด้วยผมก็เลยง ผมเข้าใจว่าผมไปอยู่ด้วยตรงนี้บอกให้ไปหามา ที่นี้หามา หามาใส่แล้วไม่ทราบว่าจะคงไว้หรือว่าจะใส่ไว้ในหมายเหตุอย่างไรหรือไม่ครับ คือมันเป็นปัญหาว่าทำไม ต้องมาเขียนอย่างนี้ครับ เพราะมันมีปัญหาจากคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ที่นี้ในส่วนรัฐมนตรีเราเขียนหรือเปล่า คุณสมบัติ
รัฐมนตรีเราเขียนใหม่ ผมก็ว่าอย่างนั้นมันอยู่ในกรอบ ๒ มันไม่ตรงกับเรื่องนี้เท่าไร แต่มันเป็นคุณสมบัติ
ของรัฐมนตรีที่ถูกวินิจฉัยไป ที่นี้ปัญหาว่าจะเอามาใช้กับพวกนี้ด้วยหรือ

นายกอสิตธิ เสรีวัฒนา : คือมาตรานั้นมันบอกได้อยู่แล้วใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ครับ มันบอกได้อยู่แล้ว

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็คงตัดออกได้ เพราะจริง ๆ แล้วคำวินิจฉัย ที่ ๓๖/๒๕๔๒ ไม่ใช่
เรื่องนี้ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันตัดเป็นเรื่องคุณสมบัติของรัฐมนตรีของเรื่อง
นายเนวิน

ประธาน : คือถ้ามีปัญหาไปเทียบตรงนั้นและอ่านเทียบกันได้หลายมาตราอยู่แล้ว
โอ.เค. ครับ เข้าใจว่าในมาตราของรัฐมนตรีเข้าใจว่ามีการพูดถึง เดี่ยวผมจะพยายามลองดู โอ.เค. นะครับ
ต่อไปมาตรา ๒๑๐

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : ขออนุญาตย้อนไป (๗) นิดหนึ่ง คือจริง ๆ ๓๖/๒๕๔๒ เป็นเรื่อง
รัฐมนตรี เป็นเรื่องเนวินก็จริงนะคะ แต่ว่ามันเป็นการเอามาอธิบายเหตุที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งของ
ตุลาการ ประธานและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ เพราะเขาบอกว่า มาตรา ๒๐๙ (๗) นั้นมีวัตถุประสงค์
เพื่อให้ชัดเจนว่าศาลพิพากษาแล้วแม้จะยังไม่จำคุกจริงก็ต้องเข้าเงื่อนไขที่คุณจะต้องพ้นนี้คะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ตั้งแต่ในส่วนรัฐมนตรี ปัญหาว่าเราจะต้อง Quote
มาทุกอันเลย คือใส่รัฐมนตรีก็น่าจะพอแล้ว รัฐมนตรีใส่หรือเปล่ากรอบ ๒ มันมีมาตราหนึ่ง ผมว่ามันมี
อยู่แล้วมันเลยมาใส่ซ้ำกันหมด คือถ้าอ้างถึงตรงนั้นมันก็ไปดูได้อยู่แล้ว

ประธาน : มี อื่นๆ ครับ อื่นๆ แล้วก็คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓๖/๒๕๔๒ ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : รัฐมนตรีก็มีเท่าที่ผมเห็น ใส่ตั้งหลายแห่ง

ประธาน : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ คือเราก็อ้างว่าให้พิจารณาแนวเดียวกับในมาตรา ๑๑๙
ครับ จะเขียนเหมือนกันไหมละครับ ถ้าเขียนเหมือนกันก็ให้โยงไปที่มาตรา ๑๑๙ เขียนหมายเหตุไว้ข้อหนึ่ง
แค่นี้ก็พอครับ ใช่ไหมครับ ดูหมายเหตุนะครับ มาตรา ๑๑๙ (๘) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก อันนี้
คุณสมบัติสูงกว่าอีกนะครับ ต้องคำพิพากษาไม่ต้องถึงที่สุด ต้องคำพิพากษาให้จำคุกไปเลยครับ แม้จะ
ไม่ถึงที่สุดก็ตาม ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องเขียนดีกว่า เพราะเขาเขียนไว้ชัดแล้ว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้มาตรา ๓๖/๒ อธิบายไม่ได้ ไม่ใช่อธิบายตัวนี้
อันนี้หมายความว่าถ้าจำคุกก็ไปแล้ว แต่ว่าที่รัฐมนตรีหมายถึงว่าต้องจำคุกจริง ๆ มันคนละอย่างเลย
มาอธิบายไม่ได้เลย อัยการที่โดนคดีอะไร ดอกเตอร์โกเมนทร์ใช่ไหม

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : โอ.เค. นะครับ มาตราต่อไป

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๐ ของเดิมเป็น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขเพิ่มเติม เป็น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างต่อเนื่องจึงมีการกำหนดให้เร่งดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธาน ศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่พ้นจากตำแหน่ง

ประธาน : คำที่เพิ่มมาคือ เร่งดำเนินการให้มีการแต่งตั้ง

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : คำที่เพิ่มมาคือสีแดงทั้งหมดเลยครับ จึงมีการกำหนดให้เร่ง ดำเนินการ

ประธาน : แต่ว่า Keyword หมายถึงว่าเนื้อหาตรงนี้จะเอาใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ต้องใช้คำว่า เร่ง เพราะว่ากฎหมายไม่ได้ถึงขนาดนั้น กำหนดระยะเวลา จึงมีการกำหนดให้ดำเนินการให้มีการแต่งตั้ง

ประธาน : มันไม่ใช่เร่งแต่ว่ามันมีกรอบเวลาในการทำงานที่ชัดเจนมากกว่าใช้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ของอาจารย์วิจิตรวาทะ จึงกำหนดให้ดำเนินการให้มีการ แต่งตั้งอะไรนี้

ประธาน : เป็นกระบวนการสรรหาใช้ใหม่ครับ ในหมายเหตุเราบอกไว้แต่เขาแก้ไขให้ สอดคล้องกับกระบวนการสรรหา ไม่ใช่กระบวนการสรรหา มันเป็นวิธีการสรรหาหรือเปล่าอะไรไม่ทราบ นะครับ ที่นี้ของเดิมเขียนแต่เพียงว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าได้ความครบแล้วก็ไม่ต้องเขียนอะไรอีกละครับ ดูข้อความในมาตรา ๒๑๐ นะครับ

อน. บันทึกเจตนารมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้า ๑๖/๑

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : การสรรหาพูดมาตั้งแต่แรก ๆ แล้ว วิธีการสรรหา
มาอย่างไร แต่อันนี้หมายความว่า ถ้ามันมีการพ้นจากวาระก็ต้องดำเนินการสรรหากลับไปทำวิธีเดิม
แต่เหตุผลสำคัญก็คือ เพื่อให้มันมีศาลคงอยู่ให้การเมืองงานของศาลมันต่อเนื่องไปอยู่ตลอด

ประธาน : เขาของเดิมใหม่ครับ ของเดิมนะครับ หมายถึงเหตุเลื้อยลงมาครับ เพิ่มรายงาน
การประชุม รายงานมักจะมีซ้ำ ตัดออกครับ ครั้งที่ ๓๓ ต่อไปครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๑ ของเดิมจะเป็น เพื่อกำหนดวิธีการส่งความเห็น
ไปยังศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายที่จะต้องบังคับจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ กรรมการ
แก้ไขมาให้ เป็น เพื่อให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีข้อสงสัยว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ได้รับการวินิจฉัย
จากศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีการกำหนดให้ศาลส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ศาลไม่ได้ทำความเห็น มีแต่คู่ความยื่นคำร้องเข้ามาว่า
คดีประเภทนี้เป็นคดีขัดรัฐธรรมนูญ ศาลสั่ง ศาลไม่ให้ความเห็น ส่งอย่างเดียว เราจะไปให้ความเห็นไม่ได้

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ ในตัวบทใช้คำว่า ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการ
ใช้คำว่า เป็นความเห็น ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันอาจจะไม่ใช่ความเห็นของศาล กรณีของคุณ
เขาเห็นว่าคดีแบบนี้ มันขัดต่อรัฐธรรมนูญเขาก็ยื่นคำร้องเข้ามา ศาลก็สั่งให้ไปวินิจฉัย แต่ศาลไม่ต้อง
ทำความเห็น

ประธาน : คือมี ๒ วิธี คือคู่ความโต้แย้งกับศาลเห็นเองครับ มีศาลเห็นเองด้วยครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมเคยปฏิบัติตอนอยู่ศาลเยาวชนกลาง คู่ความขอ
หลายครั้งนะครับ ขอหลายคดีแล้วผมก็ส่ง

ประธาน : ของเดิมใช้คำว่า เพื่อกำหนดวิธีการส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ชี้ขาดว่ากฎหมายที่จะต้องบังคับจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตรงนี้อาจจะมีคำบางอย่างที่มันสะดุด
อยู่นะครับ แต่ว่าของใหม่บอกว่า เพื่อให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีข้อสงสัยว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่
ได้รับการวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีการกำหนดให้ศาลส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อ
วินิจฉัยชี้ขาด โดยวิเคราะห์เพราะมันเป็นเรื่องของวิธีการดำเนินการ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันไม่ซับซ้อนเท่าไร มันมีอันเดียวที่น่าบันทึกก็คือ
กรณีส่งไปแล้วศาลต้องดำเนินคดีต่อ ไม่ใช่จำหน่ายคดีชั่วคราวแบบสมัยก่อนนะครับ ประวิงคดี รู้สึกจะ
บันทึกไว้ อยู่ บันทึกไว้หรือเปล่า บันทึกไว้ก็ โอ.เค. แล้วถ้าอย่างนั้น

ประธาน : เขาของเก่าครับ เพื่อกำหนดวิธีการส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายที่จะต้องบังคับจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เอาตามนี้นะครับ ไม่ต้องเอา อาจจะ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

อันที่ ๒ ออกนะครับ กฎหมายที่จะใช้บังคับหรือกฎหมายที่จะต้องบังคับ กฎหมายที่จะใช้บังคับขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ครับ กฎหมายที่จะใช้บังคับ เอาออกแล้วครับ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ โอ.เค. ครับ เอาตามนี้นะครับ หมายถึงจะเขียนเอาไว้แล้วนะครับว่า มีช่องทางประวิงคดีต่าง ๆ เขียนแล้วนะครับ ข้อ ๒ มีบัญญัติเอาไว้แต่ไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัย และเป็นใครไม่รู้ นะครับ ข้อ ๑ มี ๒ เพื่อเพื่อประวิงคดีเฉย ๆ ได้ไหมครับ เพื่อประวิงคดีก็น่าจะชัดแล้วนะครับ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีของตน ออกนะครับ โอ.เค. นะครับ แล้วก็ดูหมายเหตุข้อ ๒

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ หลักการตรวจสอบกฎหมายมิให้ขัดรัฐธรรมนูญนี้ ตุลาการรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ๒๕๔๙ เป็นครั้งแรก

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : กำหนดเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญ

ประธาน : แล้วแต่จะครับ แต่ไม่ได้กำหนดให้ หรือว่าออกไปเลยครับว่า แต่กำหนดให้แต่ก่อนอำนาจหน้าที่ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนะครับ ที่คุณบอกว่ามีหลายองค์กร ขณะนั้นเรียกว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ๒๕๔๙ นี้เป็นสภาหรือตุลาการรัฐธรรมนูญ

นางสาวปรีชญาภรณ์ อมรเวช : ๒๕๔๙ เป็นตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็เอา ๒๕๔๙ นี้ละ

ประธาน : ยืมเป็นคนตรวจสอบอันนั้นนะครับ อย่างนั้นดูต่อไปมาตราต่อไป ยืมตรวจสอบไป แล้วปอดูมาตราต่อไปครับ

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๒๑๒ ของเดิมจะเป็น เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง ของที่อาจารย์วิจิตรวาทก์มาเป็น เพื่อคุ้มครองประชาชนผู้ถูกระทบสิทธิหรือเสรีภาพจากการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เห็นว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ประชาชนมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงได้

ประธาน : มาตราจะเป็นจุดแข็งจุดหนึ่งของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นี้จะครับ ช่วยดูหน่อยนะครับว่า จะเป็นแบบไหน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มีคำอธิบายสืบเนื่อง จริง ๆ ก็คือ แบบที่ท่านประธานว่าให้ประชาชนมีสิทธิเข้าไป Approve

ประธาน : เอาของเดิมดีกว่าครับ เอาของเดิมกลับมาครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เอาของเดิมแล้วก็อธิบายอันที่ ๒ ก็ โอ.เค.

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : แดงตัดทิ้งครับ คือเราให้เห็นชัด ๆ ว่า ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้โดยตรงครับ คือมันจะมองไม่เห็น เอาให้เห็นชัด ๆ ดีกว่าครับ เราต้องการให้เห็นชัด ๆ เลยกว่ามาตรานี้ เขียนไว้ทำไม เขียนประโยชน์ยาว ๆ ก็ไม่สอดคล้องกับภาษาไทยตระกูลคำโดดครับ เอาชัด ๆ ดีกว่า มาตรา ๒๑๒ ครับ มาตรานี้เอาตามเดิมแล้วนะครับ ต่อกไปครับ มาตรา ๒๑๓

นายธราพงษ์ สุขมาก : มาตรา ๒๑๓

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ขอนิดหนึ่งนะครับ คือมาตราบอกให้ยื่นโดยตรง เจตนา ก็คือให้ยื่นโดยตรง มันไม่ใช่ครับ มาตราบอกให้ยื่นโดยตรง เจตนา คือให้เกิดความอะไร การยื่นโดยตรงมันได้ผลอย่างไร มันทำให้คน ๑. คือความคล่องตัวของตัวเอง ๒. เป็นการประกันความแน่นอนของสิ่งที่ตัวเองจะได้รับ สมมุติเอาไปฝากคนอื่นยื่น ไม่รู้ถึงไม่ถึงก็ไม่รู้ จะยื่นเมื่อไรก็ยังไม่รู้ แต่ตนมีสิทธิไปยื่นด้วยตัวของตัวเอง อันนี้เป็นการประกันถึงสิทธิและเสรีภาพของตนโดยเฉพาะเลย และก็ให้เปิดความคล่องตัวประสิทธิภาพความคล่องตัวมันจะอยู่ใน Sense ของการยื่นด้วยตัวเอง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ยื่นแบบได้เลยนะ ต้องไปใช้สิทธิทางอื่นก่อนไม่ได้ถึงมาทางนี้ ถ้าไปทางอื่นได้ต้องไปทางอื่น เพราะเดิมที่เราห้ามประชาชน

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : อย่างนั้นก็ต้องขอว่า ทำไมถึงไปทางอื่นได้ให้ไปทางอื่นแล้วสุดท้ายให้มาทางนี้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันจะมีอธิบายในอันที่ ๒

ประธาน : อยู่ในย่อหน้าที่ ๒ ครับ จะบอกเอาไว้ครับว่า ต้องไปทางอื่นมาก่อน

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : คืออ่านแล้วมันแปลกว่า มาตราบอกให้ยื่นและเจตนารมณ์ก็คือว่า ยื่นได้โดยตรง มันไม่ใช่ มันต้องเขียนอะไร

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นที่อธิบายจะไปตรงกับสีแดงอยู่บางส่วน ถ้าอย่างนั้นช่วยดูสีแดง
นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คุ่มครองประชาชนผู้ถูกระทบ ไซ้ใหม่ครับ จริง ๆ มันก็
ยัง Approach โดยตรงไม่ได้มันต้องผ่านไประหว่างอื่นก่อน ทางตันแล้วถึงมาทางนี้ได้

ประธาน : ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปยื่นโดยตรงไม่ได้ ตอนนี่เปิดโอกาสให้ยื่นโดยตรง
ได้แล้วครับ แต่เดิมถ้าไปยื่นทางอื่นและถึงทางตันก็ทำอะไรไม่ได้ ยื่นทางอื่นแล้วก็เขาไม่ทำอะไรให้เรา
ได้แล้ว อันนี้จะต่างกับของเดิม

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : น่าจะใช้คำว่า ประกัน

ประธาน : เพื่อประกันการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ
โดยสามารถยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง เอาอย่างนั้นนะครับ ย่อหน้าที่ ๒ คงไว้ในะครับ อธิบายไว้
ชัดเจนแล้วนะครับ ต่อไปครับ เมื่อกี้ที่ ๒๔๘๙ ครั้งแรกเป็นองค์กระอะไรครับ เราต้องบอกใหม่ครับ
แล้ว ๒๔๘๙ เป็นอะไร ไม่ต้องแล้วนะครับ เอา ๒๔๗๕ นะครับ โอ.เค. ครับ

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ต่อไปมาตรา ๒๑๓ ของเก่าเขียนไว้ว่า เพื่อกำหนดให้
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคดีโดยวิธีใดส่วนในการแสวงหาพยานหลักฐานเองได้ อาจารย์วิจิตราแก้ไข
เพิ่มเติมนะครับ เป็น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปโดยเหมาะสมและเป็นธรรม
จึงมีการกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคดีโดยวิธีใดส่วนในการแสวงหาพยานหลักฐานเองได้ แล้วก็
ตัดคำอธิบายข้างล่างออกทั้งหมดนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็คือการพิจารณาของศาลนั้นแหละ แต่มันเป็น
ระบบใดส่วนไม่ต้องมาสืบพยานแบบกล่าวหา คือร้องไปและศาลใดส่วนเอาข้อเท็จจริงเอาเอง

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : อำนาจศาลรัฐธรรมนูญจากตัวบทมาตรา ๒๑๓ เป็น
อำนาจในการเรียกเอกสาร เรื่องบุคคลมาให้ถ้อยคำ ซึ่งกรรมาธิการก็มีอำนาจนี้ องค์กระอิสระก็มีอำนาจนี้
เพราะฉะนั้นเราจะมาสรุปเป็นเจตนาธรรมณ์ว่า และให้ศาลเขียนไว้แบบนี้แล้วสรุปว่าศาลรัฐธรรมนูญต้องใช้
ระบบใดส่วน มันจะตรงหรือเปล่า เบื้องหลังการอภิปรายมีพูดถึงหรือเปล่าคะ

ประธาน : ในย่อหน้าตัวรองพูดถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญยังไม่มียังไม่ออก
เป็นระเบียบแค่นั้นเอง ซึ่งมันไม่ชัดเจนก็จึงจะออกเป็นกฎหมาย แต่จริง ๆ แล้วระบบของศาลมีอยู่ ๒ ระบบ
เท่านั้น ก็คือใดส่วนกับกล่าวหา คือไม่ใช้คำว่า ใดส่วน ก็ได้ เอาเป็นว่าอำนาจพิจารณาของศาลก็ได้
ก็เลยไป

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นางสาวปัทมา สุกงำปัง : ถ้ามันมีจุดเชื่อมโยงหรือว่าที่มาที่ไป ทำไมเรามาสรุปว่าเจตนารมณ์มันต้องเป็นระบบไต่สวนมันน่าจะต้องชัดเจนนิดหนึ่ง เพราะว่าอำนาจตรงนี้อีกใครอื่น ๆ ก็มีค่ะ

ประธาน : คืออย่างนั้นะครับว่า เขามักจะวิเคราะห์กันว่าอำนาจของศาลยุติธรรม ศาลปกครอง วิธีพิจารณาต่าง ๆ นั้นแตกต่างกันอย่างไร มักจะอธิบายว่าศาลปกครองมีระบบไต่สวนใช้ใหม่ครับ แต่ศาลยุติธรรมจริง ๆ แล้ว บ้างก็เป็นระบบกล่าวหา บ้างก็ว่าเป็นระบบผสม แต่ว่าแน่นอนว่าในระบบของศาลยุติธรรมตามกฎหมายวิธีพิจารณาคความนั้นก็ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นระบบไต่สวนแท้ ๆ บางคนก็บอกเป็นระบบกล่าวหา บางคนก็บอกเป็นระบบผสม ก็แล้วแต่ตำรา แต่ว่าเขาคงจะให้เห็นว่านี่ไม่เหมือนกับศาลยุติธรรม ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพราะถ้าศาลยุติธรรมจะเรียกว่าระบบไต่สวนไม่ได้ แล้วพอไปฟ้องกับองค์กรอิสระอื่น ๆ ซึ่งมีอำนาจในทางการเรียกข้อเท็จจริงทั้งหลายต่าง ๆ นี่นะครับก็เลยทำให้เกิดข้อเปรียบเทียบแต่ว่าน่าจะใช้คำให้เห็นนะครับว่าสามารถแสวงหาพยานหลักฐานเองได้ ซึ่งเข้าใจว่าในส่วนนี้คือน่าจะเป็นสาระสำคัญอยู่ เหลือแต่คำว่า ไต่สวน ครับว่าเราจะเปลี่ยนเป็นคำอื่นหรือเปล่าครับ เป็นวิธีพิจารณา หรือว่าจะใช้คำว่าอะไรดีครับจะได้ข้อความตรงกับในเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑๓

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใช้คำว่า วิธีพิจารณา แต่ว่าตัดคำว่า ไต่สวน ออกไปก็ได้ แต่มันต้องเป็นกำหนดวิธีพิจารณาก็คือเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมที่สุด ใครถูกกล่าวหาอะไรก็ต้องมีโอกาสมาแถลงต่อสู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อันเก่าใช้คำว่าอะไร เพื่อกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : เพื่อกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคดีโดยวิธีไต่สวนในการแสวงหาพยานหลักฐานเองได้

ประธาน : มีคำถามนะครับ แล้วตรงย่อหน้าตัวรองที่ตัดออกจากรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือเปล่าครับ มาจากตำราหรือเปล่า

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาจากตำราครับ ไม่ได้มาจากรายงานการประชุมครับ

ประธาน : จากตำรา ถ้าอย่างนั้นก็ถึงสงสัยเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ อันนี้ถามความเห็นท่านวัชรินทร์นะครับว่า ถ้าเราดูรวมกันเราจะต้องไปพูดถึงเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอะไรหรือเปล่า เข้าใจว่าไม่ตรงใช่ไหมครับ ถ้าไม่ตรงก็ไม่ใส่นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เขายังไม่ออกเป็นกฎหมายในตอนนี้อย่างของพวกศาลฎีกา มาทำหน้าที่แทนก็ออกเป็นระเบียบปฏิบัติของประธานศาลแค่นั้นเอง มันยังไม่เป็นกฎหมาย ต่อไปก็ต้องออกเป็นกฎหมาย

ประธาน : เดิมเป็นข้อกำหนด ต่อไปจะออกเป็นกฎหมายใช่ไหมครับ เข้าใจว่ามี List ตรงนี้อยู่ เอาเป็นว่าถ้ามีอยู่เราจะพูดถึงได้ไหมละครับ

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์

ศิริพร ๑๗/๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ดีกว่า ผมว่าเราไม่ต้องไปมัด คือเพียงแต่ว่า ถ้าเรารู้เจตนาธรรมณ์เขาจริง ๆ ว่าเขาต้องการระบบไต่สวนเราเขียนไว้ ก็ โอ.เค. เวลาเขาไปออกกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญเขาจะได้เขียนระบบไต่สวนออกมาให้ชัดเจนเลย ตอนนี้เราไม่แน่ใจ คือที่ผมเขียน อย่างนี้ก็คือถ้าระบบไต่สวนปั๊ว เวลาออกกฎหมายรัฐธรรมนูญมันต้องล็อกเขาเลย

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นไม่เอาคำว่า ไต่สวน ไซ้ใหม่ครับ เปลี่ยนเป็นว่า เพื่อกำหนดให้ ศาลรัฐธรรมนูญมีระบบวิธีพิจารณาคดีและสามารถแสวงหาพยานหลักฐานเองได้ ตรงใหม่ครับ สามารถแสวงหาพยานหลักฐานเองได้ โอ.เค. นะครับ เปลี่ยนเป็นตัวเขียวให้ด้วยนะครับ เดี่ยวจำไม่ได้ แล้วก็เดี่ยวย่อหน้าที ๒ นี้เข้าใจว่าไม่ต้องมีไซ้ใหม่ครับ ตัดออกไปนะครับ โอ.เค. นะครับ ต่อไป มาตรา ๒๑๔ ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในเรื่องฟ้องข้า ดำเนินกระบวนการพิจารณาข้าฉันเองนะครับ เพราะฉะนั้นของอาจารย์วิจิตราจึงเสนอ เพื่อให้ การพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่เกิดความซ้ำซ้อนในเรื่องหรือประเด็นเดียวกัน ตรงนี้ไม่ทราบว่า มันจะเกิดความชัดเจนไหมครับ ปรีกษาท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็ได้รับก็สื่ออยู่ แต่ที่นี้วรรคต่อมา จึงให้ ศาลรัฐธรรมนูญไปเลยอย่างนี้ดีกว่า จึงให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจไม่รับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วได้ แค่นั้น

ประธาน : ขออีกครึ่งหนึ่งนะครับ จึงให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจไม่รับเรื่องที่ได้เคยมี คำวินิจฉัยแล้วนะครับ มีคำว่า จึง ไม่เป็นไรนะครับ วรรคสองมาได้อย่างไรครับ มาจากการอภิปรายหรือ เปล่าครับ

นายกอสสิทธิ์ เสรีวัฒนา : วรรคสองนี้เอามาจากเล่มสี่เขียวครับ เหตุผลในเล่มสี่เขียว

ประธาน : เทียบปี ๒๕๔๐ ที่เป็นตาราง

นายกอสสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ใช่ครับ

ประธาน : แต่มาตราดังตรงอยู่ใช่ไหมครับ ระหว่างมาตราเลื่อน ถ้าเอามาจากเล่มนั้น คือจะอยู่ตรงนี้หรือจะอยู่ในหมายเหตุครับ น่าจะย้ายลงมาอยู่ในหมายเหตุนะครับ ลองแทรกต่อจากข้อ ๑ เอออันนี้เป็นข้อ ๒ ครับ เออปี ๒๕๔๐ เป็นครั้งแรกเอามาไว้เป็นข้อ ๑ เอออย่างนั้นหรือ ไม่เป็นไรอย่างนั้น ก็ได้ อันนี้เปลี่ยนเป็นข้อ ๒ ข้อ ๒ เปลี่ยนเป็นข้อ ๓ ต่อไปมาตรา ๒๑๖ ครับ

นายกอสสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๖ ของเดิมเป็น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในวิธี พิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์วิจิตราแก้ไขหมดเลยนะครับ เป็น เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม จึงมีการกำหนดองค์คณะของตุลาการ การทำ คำวินิจฉัยโดยถือเสียงทุกคนมันขาดหายไปครับ

ประธาน : การทำคำวินิจฉัยโดยถือเสียงข้างมากครับ เดียวผมบอกให้

นายกอสสิทธิ์ เสรีวัฒนา : โดยถือเสียงข้างมากและมีความเห็นส่วนตนของตุลาการ ซึ่งเป็นองค์คณะทุกคน ทั้งนี้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีพิจารณาการทำคำวินิจฉัยและผลของคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญด้วย

ประธาน : เอาตามที่ให้แก่ใหม่ครับ เดิมบอกว่า เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าเห็นว่าในที่อาจารย์วิจิตราแก้ไขมามีความชัดเจนถูกต้องกว่าก็เอาตามที่อาจารย์วิจิตรา เสนอนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใช่ไหม

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้าชญา ๑๘/๓

ประธาน : ครับ ขอพูดว่า เหมาะสมเป็นธรรมครับ ทำไมต้อง เหมาะสมเป็นธรรมด้วย
เพื่อกำหนดองค์คณะอะไรอย่างนี้ไปเลยได้ไหมครับ เราตัดคำว่า ให้การพิจารณาวินิจฉัยของ
ศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม จึงมีการ ตัดตรงนี้ออกเลยนะครับ เพื่อกำหนด
องค์คณะของอะไรครับ ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ องค์คณะของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
การทำคำวินิจฉัยโดยถือเสียงข้างมากและมีความเห็นส่วนตนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ของ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำเป็นต้องใช้คำว่า ซึ่งเป็นองค์คณะทุกคนไหมครับ มันเป็นองค์คณะทุกคนอยู่
แล้วหรือเปล่าครับ ตัดออกนะครับ ความเห็นส่วนตนหรือเปล่าครับ มันเป็นคำวินิจฉัยส่วนตน หรือว่าคำ
ในกฎหมายมันคือความเห็นในการวินิจฉัยส่วนตน โอ.เค. นะครับ ความเห็นในการวินิจฉัยส่วนตน ตัดคำว่า
ซึ่งเป็นองค์คณะ ได้ไหมครับ ทุกคน ต้องเอาไว้หรือเปล่าครับ เอาไว้ก็ได้ครับเอา ทุกคน ไว้ นะครับ ทั้งนี้
โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีพิจารณาการทำคำวินิจฉัยและผลของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญด้วย โอ.เค.
เอาอย่างนี้นะครับ แล้วก็หมายเหตุ หมายเหตุท่านให้แก่อะไรหรือเปล่าครับ ไม่มีนะครับ ครั้งที่ ๓๓ ต่อไป
มาตรา ๒๑๗

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายกอสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๗ ของเดิมเจตนารมณเป็น เพื่อประกันความเป็นอิสระของศาลในการพิจารณาคดี อาจารย์วิจิตรวาทะให้ เป็น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ด้านธุรการของศาลรัฐธรรมนูญเพื่อสนับสนุนงานในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญจึงมีการ กำหนดให้มีหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระโดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อประธานศาลรัฐธรรมนูญ และกัตัดความข้างล่างออกทั้งหมดนะครับ

นางสาวปัทมา สุขกำปัง : ความคล่องตัวหรือว่าการสนับสนุนงานที่เป็นวัตถุประสงค์ ที่ระบุไว้ก็น่าจะเพื่อเป้าหมายสุดท้ายก็คือความเป็นอิสระของศาล การที่กำหนดว่าหน่วยธุรการของศาล ต้องเป็นอิสระ จริง ๆ แล้วมันน่าจะมีเจตนารมณเพื่อให้งานของศาล ซึ่งของศาลในที่นี้รวมถึงของ สำนักงานศาลด้วยคะ เป็นอิสระ สุดท้ายจริง ๆ มันน่าจะอยู่ตรงนั้น

ประธาน : ถ้าเกิดว่าตัวย่อหน้าตัวรองแล้วก็ตัวเจตนารมณเราได้เคยพิจารณากันมาแล้ว แล้วก็ขอถามนิดหนึ่งนะครับว่าในย่อหน้าตัวรองมาจากรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญด้วย หรือเปล่าครับ พอจำได้ไหมครับ ไม่ใช่ใช่ไหมครับ แต่ว่าเราได้เคยอภิปรายกันมาแล้วนะครับว่าอิสระนี้ก็คือ อิสระจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ แต่มีได้หมายความว่าอิสระจากการกำกับดูแลของ ศาลรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด คือถ้าเขียนตามที่แก้ไขมาอาจจะเกิดปัญหาได้นะครับ ไม่รู้ว่าอันไหนจะตรง กว่ากัน มาตรา ๒๑๗ เมื่อสักครูที่อาจารย์วิจิตรวาทะเขียนแก้ไขมันแตกต่างไปจากที่เป็นร่างแรกครับ เพราะร่างแรกเน้นไปที่ประกันความเป็นอิสระของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เรื่องนี้คือ เรื่องคล้าย ๆ กับว่า คือถ้าด้านงบประมาณ กับด้านทรัพยากรในการจัดการของศาล ถ้ายังอยู่ในความดูแลของฝ่ายบริหารในแนวคิดที่ว่ามันไม่อิสระ อาจจะถูกแทรกแซงได้ คล้าย ๆ กับในสมัยก่อน กต. ที่สมัยหลวงจํารูญที่ไปแก้ไขแล้วเอารัฐมนตรีไปนั่งเป็น ประธาน กต. ก็มีปัญหาเข้าไปล้วงลูกกันและก็โยกย้ายผู้พิพากษาและก็แยกออกมา แล้วหลังจากนั้น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ศาลก็แยกออกจากกระทรวงยุติธรรมก็โดยเหตุนี้ที่จะแยกออกมา จริง ๆ แล้ว ก็ต้องการที่จะให้มันเป็นอิสระจริง ๆ ที่นี้ถ้อยคำแค่นั้นว่าจะทำอย่างไรให้มันเป็นอิสระตรงนั้น อันเดิมก็ยังไม่อาจจะ นั้นอยู่ เพราะว่าประกันความเป็นอิสระของศาลในการพิจารณาคดี

ประธาน : ไม่ทราบว่าจะเน้นความเป็นอิสระที่ศาลรัฐธรรมนูญอย่างเดียว หรือจะเน้น ไปที่หน่วยธุรการด้วยครับ เพราะวัตถุประสงค์สุดท้ายเราวิเคราะห์เรามองออกมาว่าหมายถึงตัวศาล เป็นหลัก เพราะฉะนั้นก็คือเรายึดเอาของเดิมเป็นหลักได้ไหมครับ ขอเอาอันเดิมกลับมาจะครับ เอาตัวดำ กลับมาหมดนะครับ และตัวแดงทำเป็นเส้นคาคกลางไว้ หมายถึงเหตุที่ใช้ได้จะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มาตรานี้จะคล้ายกับมาตราเกี่ยวกับศาลเลย คือเขียน คล้ายกันหมด เกี่ยวกับศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ กับศาลยุติธรรมจะเขียนเหมือนกัน

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : แล้วยกย่อนหน้าที ๒ เอาตัวดำกลับมาครบ และก็หมายถึงข้อ ๓ ก็เติม
รายงานการประชุมแล้วนะครั้บ ครั้งที ๓๓ ต่อไปส่วนที ๓ ศาลยุติธรรม มาตรา ๒๑๘ ครั้บ

นายก้อสิทธิ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๘ ของเดิมจะเป็นเขียนว่า เพื่อกำหนดอำนาจ
พิจารณาคดีของศาลยุติธรรม อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขให้เป็น เพื่อกู้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ผู้ซึ่งมีข้อพิพาทหรือต้องใช้สิทธิทางศาลหรือบังคับตามกฎหมายจึงมีการกำหนดให้เป็นอำนาจของ
ศาลยุติธรรมในการอำนวยความยุติธรรมในกรณีดังกล่าว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไปแก้มานิดหนึ่ง ดูให้หน่อยที่ผมแก้

นายก้อสิทธิ เสรีวัฒนา : อ่านของท่านวัชรินทร์ที่แก้ไขมาให้ฟังนะครั้บ เจตนาธรรมณ์
เพื่อกำหนดให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาคดีทั้งปวงที่ไม่มีศาลอื่นพิจารณาเพื่อป้องกันการปฏิเสธ
ความยุติธรรมของประชาชน

ประธาน : ปฏิเสธความยุติธรรม ที่จริงน่าจะเจ็บภาษาอังกฤษหรือเปล่าครั้บ Deny of
Justice

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันจะเป็นอันนั้น ผมก็เลยเกรงว่าน่าจะเอาหลักนี้
มาเขียนไว้ในมาตรานี้ด้วย เพราะว่าคดีทุกประเภทศาลจะปฏิเสธไม่ได้ นอกจากศาลอื่นแล้วก็ศาลนี้
ต้องลงที่ศาลนี้ให้หมด

ประธาน : ไม่ทราบว่ามีพ้องไปหรือยังครั้บ พิมพ์ใหม่เลยก็ได้ครั้บ (Deny of Justice)
เอาตามนี้แทนนะครั้บ อันอื่นตัดออกนะครั้บ ย่อนหน้าตัวรองก็ไม่ต้องแล้วนะครั้บ เอาย่อหน้าเดียว
อันนี้ตัดออก ตัดแล้วใช้ใหม่ครั้บ ต่อไปหมายถึงนะครั้บ อันนี้เดี๋ยวลอยดูว่ามันตรงกันหรือเปล่าไม่เป็นไร
อันนี้ปล่อยไปก่อน ต่อไปมาตรา ๒๑๙

นายก้อสิทธิ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๑๙ ของเดิมจะเป็น เพื่อกำหนดทั้งศาลของ
ศาลยุติธรรมและกำหนดอำนาจหน้าที่ของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเกี่ยวกับคดีการเลือกตั้งและการ
เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง รวมทั้งคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ประธาน : ไม่ได้แก้อะไร หมายถึงเหตุ ท่านวัชรินทร์ให้แก้อะไรหรือเปล่าครั้บ ช่วยดู
ถ้าอย่างนั้นดูหมายเหตุครั้บ ไม่ได้แก้อะไรใช้ใหม่ครั้บ อย่างนั้นดูต่อครั้บ รายงานการประชุมครั้บ ช่วยลบ
คำว่า รายงาน ที่เขียนซ้ำกันออก อย่าลืมลบบ ต่อไปครั้บ มาตรา ๒๒๐

นายก้อสิทธิ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๐ ของเดิมเขียนว่า เพื่อเป็นหลักประกันความเป็น
อิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขเป็น เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระ
ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี จึงมีการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ผู้พิพากษา
ในศาลยุติธรรมพ้นจากตำแหน่ง

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์

ศิริพร ๑๙/๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันอันเดียว มันอยู่ที่ว่าคณะเห็นชอบเป็น กต. นะครับ
ตรงนั้นที่ประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษา ส่วนแต่งตั้งมันไม่จำเป็นผมว่า

ประธาน : เอาอันเดิมดีกว่านะครับ หมายถึง แล้วก็บอกแล้วว่ามีความสามัคคีขึ้นมาใหม่
ได้นะครับ ต่อไปมาตรา ๒๒๑

- ๒๐/๑

นายกฤษฎี เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๑ ของเดิม เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

ประธาน : ไม่แก้อะไรนะครับ ต่อไปครับมาตรา ๒๒๒

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มีข้อสังเกตใหม่

ประธาน : มาตรา ๒๒๑ หรือมาตรา ๒๒๒ ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันจะมีตรง กต. นิดหนึ่ง ดูให้หน่อย มีไหม

ประธาน : มาตรา ๒๒๑ ช่วยดูครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่มีใช่ไหม ผมไม่ได้ใส่ข้อสังเกตมาใช่ไหม ไม่มีก็ โอ.เค.

ประธาน : ต่อไปมาตรา ๒๒๒ ครับ

นายกฤษฎี เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๒ ของเดิมเขียนว่า เจตนารมณ์ เพื่อประกันความ
เป็นอิสระของศาลในการพิจารณา

ประธาน : ไม่ต้องอ่านแล้วครับเอาของเดิมครับ เหมือนเมื่อกี้ครับ เอาของเดิมกลับมา

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : Lot ๒ ไร่ใหม่อันเก่าหรือเปล่า ที่ขีดเส้นสีดำ

ประธาน : เอากลับมาด้วยครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันคล้าย ๆ กับของศาลรัฐธรรมนูญเมื่อกี้

ประธาน : โอ.เค. นะครับต่อไปครับ

นายกฤษฎี เสรีวัฒนา : เป็นศาลปกครองนะครับ

ประธาน : มาตรา ๒๒๓ นะครับ

นายกฤษฎี เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๓ ของเดิมเขียนว่า เพื่อกำหนดเขตอำนาจของ
ศาลปกครองในคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ซึ่งรวมถึงคดีปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจ
ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญแต่ไม่รวมถึงคดีที่เป็นการใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ
ของอาจารย์วิจิตรวาทก์ครับ เป็น เพื่อคุ้มครองประชาชนผู้ถูกระทบสิทธิหรือเสรีภาพจากการปฏิบัติหน้าที่
ของหน่วยงานของรัฐ จึงมีการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง
ซึ่งรวมถึงคดีปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงคดีที่เป็นการใช้
อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อีกข้อหนึ่งคือขอบเขตอำนาจใหญ่มันไม่ใช่ มันไม่ใช่
Territory jurisdiction มันเป็นอำนาจศาลปกครอง มันจะไม่มีคำว่า เขต ถ้าจะปรับ

ประธาน : ท่านให้ตัดคำว่า เขต ออกใช่ไหมครับ กรณีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง
ใช่ไหมครับ ตัวทใช้คำว่า ในอำนาจของศาลปกครอง โอ.เค. ได้ครับ อำนาจศาลปกครอง ที่นี้ปัญหาคือ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

วันชญา ๒๐/๒

สรุปตัดคำว่า เขตอำนาจ ออกไปก่อนก็ได้ครับ ที่นี้ปัญหาคือว่าจะต้องขึ้นต้นหรือเปล่าว่า คู่ครอง
ประชาชนผู้ถูกกระทบสิทธิหรือเสรีภาพจากการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ มันไม่ใช่ของหน่วยงาน
ครับ ถ้าการปฏิบัติหน้าที่ต้องเจ้าหน้าที่ เพียงแต่ว่าคดีที่ขึ้นศาลปกครองมีอยู่ ๕ - ๖ ประเภทนะครับ ผมหวัง
อยู่ว่าอันนี้ครอบคลุมหรือไม่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มันกว้างกว่านะที่เราเขียนไว้อันเก่า ดูอันเก่าสิ อันเก่า
ที่เขียนคลุม ๆ ไว้

ประธาน : ผมอ่านให้ฟังนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันเก่า

ประธาน : อันเก่าก็คือ เพื่อกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในคดีที่อยู่ในเขตอำนาจ
ของศาลปกครองซึ่งรวมถึงคดีปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงคดี
ที่เป็นการใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ คือ Keyword ของเรา เราต้องการให้เห็นว่า
แม้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญถ้าเป็นเรื่องของการใช้อำนาจก็อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง แต่ถ้าเป็นการ
ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญตรง ๆ ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันเก่าของเราที่ทำที่นครปฐม แต่ว่าคำว่า เขต เขาออก
แค่นั้นเอง กำหนดอำนาจของศาลปกครองในคดีที่อยู่ ที่นี้ปัญหาว่ามันมีอำนาจ ๒ อำนาจ

ประธาน : เขต ในบรรทัดที่ ๒ ตัดออกด้วยครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อาจารย์ครับ มันมีซ้อนกันอยู่ เขตอำนาจ แล้วก็เขต
อำนาจอีกอันจะทำอย่างไรให้มีค่าเดียว

ประธาน : อ่านสิครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : เพื่อความชัดเจนในการกำหนดประเภทคดีที่อยู่ในอำนาจ
พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง รวมถึงคดีปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจทางปกครองขององค์กร
ตามรัฐธรรมนูญแต่ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ประธาน : แต่ไม่รวมถึงอะไรครับ ประโยคสุดท้ายครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : แต่ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ประธาน : คือผมกำลังเสนอว่าใช้คำว่า โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
โดยตรงนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ลองพิมพ์ดูครับ

ประธาน : แต่ผมก็ยังห่วงอยู่ครับ คือเรื่อง กกต. ในที่สุดศาลปกครองก็วินิจฉัยไป

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หมายความว่า ต่อไปการให้ใบเหลือง ใบแดงต่าง ๆ ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครองแล้วใช่ไหมครับ เปลี่ยนไป แล้วใช่ไหม ที่นี้เรื่องอื่น ๆ ไม่มีปัญหาแล้วใช่ไหม คือถ้าเป็นการใช้อำนาจโดยอาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถ้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เคยมีปัญหามานานจนเกิดแนวที่ว่าศาลปกครองไม่รับวินิจฉัยเพราะถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ แต่ต่อมามันเกิดเหตุการณ์อะไรไม่ทราบ ศาลปกครองกลับคำวินิจฉัยแล้วก็ตัดสินว่าการเลือกตั้งเป็นโมฆะเพราะไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็เกิดทางต้น แล้วเกิดในหลวงสั่งมาด้วย

ประธาน : ก็ชัดเจน โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นก็เอาตามที่ตอนต้น เพื่อความชัดเจนในการกำหนดประเภทคดี อันนี้ได้เลยนะครับ ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง รวมถึงคดีปกครอง อันเกิดจากการใช้อำนาจทางปกครองขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้ไหมครับ ต่อเลยครับ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องโดยตรงนะครับ ได้ไหมครับ เอาตามนั้นนะครับ ส่วนอื่นตัดออกไปแล้วนะครับ ต่อไปหมายเหตุก็เพิ่มรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๓ เข้าไปแล้วนะครับ ต่อไปมาตรา ๒๒๔ ครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๔ ของเดิม เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครอง

ประธาน : ช่วยดูของท่านวัชรินทร์

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ถ้าของท่านวัชรินทร์ก็ไม่ได้แก้ไขอะไรครับ แก้ไขคำให้สอดคล้องกันมากขึ้นแค่นั้นเองครับ

ประธาน : ที่นี้เดี๋ยวดูของอาจารย์วิจิตรฯ ไม่ได้แก้ไขอะไรเหมือนกันใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นลองดูที่ท่านวัชรินทร์ให้แก้ไขครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ตรงคำอธิบายนะครับ เนื่องจากคดีปกครองมีความหลากหลายของคดีอย่างมากจึงจำเป็นต้องให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากหลายด้าน ดังนั้นวรรคสองจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิในการบริหารราชการแผ่นดินที่มีความรู้ความสามารถกว้างขวางขึ้นและครอบคลุมผู้ทรงคุณวุฒิอื่นนอกจากสาขานิติศาสตร์ได้เข้ามาทำหน้าที่ได้ ย่อหน้าที่ ๒ นะครับ

ประธาน : ได้ หรือ ด้วย ครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : คือท่านวัชรินทร์แก้ไขมาว่าเป็น ได้ ครับ

ประธาน : มีเพิ่มเรื่องบริหารราชการแผ่นดิน แต่สำหรับกรณีของตุลาการในศาลปกครองนี่นะครับในเรื่องของคุณสมบัติในตัวบทก็มีใช่ไหมครับในวรรคสอง ผู้ทรงคุณวุฒิในการบริหารราชการแผ่นดินที่นี้เรื่อง ได้ เรื่อง ด้วย ตัดให้แล้วใช่ไหมครับ โอ.เค. อย่างนั้นต่อครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : ในย่อหน้าที่ ๒ ในคำอธิบายนะครับก็เป็น แต่รัฐธรรมนูญฉบับ

คณะกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ฉบับที่ ๒๐/๔

ปี ๒๕๔๐ กำหนดให้การแต่งตั้งบุคลากรศาลปกครองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดจำนวนตุลาการให้เป็นไปตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเห็นชอบ

ประธาน : โอ.เค. ต่อครับ

นายกฤษฎี เสรีวัฒนา : ในขณะที่ศาลอื่น ๆ ไม่มี ดังนั้นการเพิ่มจำนวนตุลาการศาลปกครองจึงเป็นไปได้ยาก เพราะศาลปกครองมีอำนาจพิพากษาคดีในหลายประเภทซึ่งอาจกระทบกับการใช้อำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้นความเป็นอิสระจึงมีได้มีอยู่อย่างแท้จริง มาตรา ๒๒๔ วรรคท้ายจึงกำหนดให้จำนวนตุลาการในศาลปกครองเป็นไปตามที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองกำหนด

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ควรกำหนดครับ ที่นี้เขาก็เป็นห่วงกันว่า คล้ายกับไปอิงมีส่วนได้มีผลประโยชน์ พอตั้งฉันไปแล้ว คุณต้องตัดสินคดีฉัน ฉบับนี้ก็เลยตัดออกไป ให้กำหนดเอง

ประธาน : โอ.เค. นะครับ อันนี้อธิบายตามนี้นะครับ ที่นี้แก้ไขให้ตรงหน่อย ช่วยดูว่าตรงหรือเปล่า ได้ตามนี้นะครับ โอ.เค. นะครับ ถ้าตรงแล้วจะได้ผ่านไป ตรงนะครับ ต่อไปมาตรา ๒๒๕ ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๕ ของเดิมเขียนไว้ว่า เพื่อกำหนดหลักการในการ
แต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขเป็น เพื่อความเป็นอิสระของศาลปกครอง
การแต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุดจึงต้องได้รับโปรดเกล้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการ
ศาลปกครองและวุฒิสภา และนำความกราบบังคมทูลโดยนายกรัฐมนตรี

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อาจารย์วิจิตรวาทะก็ไปลอกมาตรามาพูด ก็เลยคิดว่า
น่าจะเอาอันเก่าเราดีไหม หรือว่าปรับปรุงจากอันเก่ามันสั้น ๆ ดี

ประธาน : ไม่ต้องครับ เพราะว่าเราจะเอาของเก่ากลับมาครับ เอาของเดิมดีกว่าครับ
เราไม่เอาแล้วครับ เราเอาของเก่ากลับมาครับ เดียว Debate ยาวครับ ที่นี้หมายเหตุนะครับ หมายเหตุ
ก็ไม่มีอะไรนะครับ ต่อไปครับ มาตรา ๒๒๖

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๖ ของเดิม เพื่อกำหนดองค์ประกอบของ
คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขเป็น เพื่อให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ปราศจากการแทรกแซงใด ๆ อันจะเป็นหลักการความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มีความในศาลปกครอง
เป็นสำคัญ จึงมีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองให้มาจากผู้ที่มีความรู้
ความสามารถ ความอาวุโสในการปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลายาวนานและมีการปฏิบัติงานเป็นที่ประจักษ์ด้วย
และกีดคำอธิบายข้างล่างออกทั้งหมดครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้เป็นคำอธิบาย คือเขียนทำนองเดียวกับ
ศาลยุติธรรมใช่ไหม คำอธิบายนี้เขียนเหมือนกัน

ประธาน : มาตราอะไรครับ เอาให้เหมือนกัน มาตรา ๒๒๖ ของศาลยุติธรรม ดูในไฟล์
ที่เราแก้ไขของศาลยุติธรรม ดูมาตรา ๒๒๑ หน่อยนะครับ เขียนแบบเดียวกัน เอาของเก่ากลับมาครับ
ไม่ต้องยุ่งกับศาลยุติธรรมครับ กลับมาที่มาตรา ๒๒๖ ครับ มาตราต่อไปมาตรา ๒๒๗ ใช่ไหมครับ

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตรา ๒๒๗ ของเดิม เพื่อบริหารความเป็นอิสระของศาล
ในการพิจารณาพิพากษาคดี อาจารย์วิจิตรวาทะแก้ไขนะครับ

ประธาน : เอาตัวดำกลับมา

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แบบเดียวกันกับศาลยุติธรรมกับศาลรัฐธรรมนูญ
แบบเดียวกันเลย

นายก่อสิทธิ์ เสรีวัฒนา : มาตราสุดท้ายครับ มาตรา ๒๒๘ ของเดิม เพื่อกำหนดอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร อาจารย์วิจิตรวาทะแก้เป็นว่า เพื่อความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่
ผู้กระทำผิดซึ่งเป็นทหารจึงกำหนดให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : คือเราใช้คำว่า ผู้กระทำผิดที่เป็นทหาร มันไม่ใช่ผู้กระทำผิด เอาของเก่าแล้วกัน นะครับ กำหนดอำนาจพิจารณา เขาเป็นว่าเขาของเดิมนะครับ แล้วก็ในหมายเหตุและก็ปรับแก้แล้ว รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๓ ที่นี้หมดหรือยังครับ หมดแล้วใช่ไหมครับ มีเรื่องที่น่าห่วง อีกเรื่องหนึ่งนะครับ ก็คือที่เป็นรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เขาให้บันทึกเจตนารมณ์ เรายังใจหรือยังครับว่าเขาเอามาดูให้หมดแล้ว อย่างเช่น วาระ ๘ ปีของนายกอะไรนี้ครับ ที่ของท่าน สสร. พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ พูดไว้แล้วไม่จบ ตรงนี้เรายังไม่ได้มาใช้ไหมครับ คือรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๐ กว่าครับ หน้าที่มีขนาดไปเอามาดูหน่อยว่าท่านพิเชียรพูดอะไรต่อจากท่านสวิง ท่านสวิง บอกว่าฝากของท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย แล้วก็ท่านพิเชียรที่กำลังอภิปรายเสร็จแล้วที่เราได้ต้นฉบับมา รอบแรกมันไม่ครบ ตอนที่เรายื่นมันไม่ครบ ไม่ใช่ ผมไปนั่งดูต้นฉบับทุกชุดมันไม่ครบสักชุด ไม่ครบครับ ผมไปนั่งดูที่กองเลย หยิบมาดูทุกชุดเลยไม่ครบครับ เพราะว่าเราดูแล้วว่าไม่บันทึกที่ว่านายกจะเอา ๒ วาระ ไม่บันทึก เพราะว่าต้อง ๘ ปีเรื่องเดียวไม่เกี่ยวกับ ๒ วาระ มาตรานี้นะครับ ที่นี้ยังมีมาตราอื่นอีกหรือเปล่า ๘ ปีเป็นหลักครับ ไม่มีเรื่อง ๒ วาระอีกแล้วครับ และมีคนพยายามแปรญัตติให้ถึง ๒ วาระแล้วก็โหวตกัน แล้วก็ท่านรองประธานเสรีก็บอกว่าให้บันทึก ๆ พอบันทึกก็ขอบันทึกส่วนที่ตัวเองอภิปรายซึ่งไม่ได้ขัดกับมติ ที่ลงไปแล้วก็บันทึกไม่ได้ ที่นี้ท่านพิเชียรไม่ทราบว่าคุณพูดอะไร เสร็จแล้วเราก็อ่านไม่จบก็เลยต้องมานั่ง ตรวจสอบ ที่นี้หมายความว่ายังมีจุดอื่น ๆ อีกที่พยายามให้พวกเราไปดูให้ละเอียด ไม่ทราบว่าได้มีตรงไหน ที่จะให้ที่ประชุมได้พิจารณาอีกหรือเปล่าครับเพื่อให้บันทึกเจตนารมณ์มาตราต่าง ๆ มีอีกไหมครับ ไม่เดี๋ยวเขาไปทวงเราบอกว่าไม่มี ๆ ไม่อย่างนั้นถ้าอนุกรรมการจะนอนตาหลับนี้ครับ ต้องเอารายงาน ทั้งกองไปนั่งอ่าน ไม่อย่างนั้นก็บอกไม่มี เดี่ยวเขาบอกว่ามีและเขาพูดและเขามาชี้ให้ดูก็เข้าตาจนถูกต้อน จนมุมกลางสภานี้ผมกลับมาได้เบี่ยพวกคุณนะ เพราะบอกแล้วหลายรอบ มีไหมครับ ถ้ามีเอาขึ้นมา พิจารณา เดี่ยวเราไม่ได้พิจารณาว่าบันทึกหรือไม่บันทึก สสร. ถ้าหากว่าไม่มีมติ แต่ว่าเมื่อมีคนบอกว่า ให้บันทึกและไม่มีคนโต้แย้งอะไรเท่ากับว่าเป็นของฝากมาแล้ว ซึ่งเราต้องมาพิจารณาว่าจะบันทึกได้หรือไม่ ตอนนั้นออกไปทั้งทีมงานทุกคนว่าให้ไปตรวจดูให้ละเอียด จะออกไป สสร. เราต้องเอามาพิจารณาให้หมด ว่าอันไหนให้บันทึกหรือไม่บันทึก เพราะว่ามีหลาย ๆ กรณีซึ่งเราดูแล้วและมันบันทึกไม่ได้แต่กลัวมันจะ ตกหล่น วันนั้นเราก็บอกว่าให้ตั้งออกมาให้หมดแล้วเอามาเสนอด้วย ตั้งออกมาให้หมด รายงาน การประชุมทุกครั้งเวลามีพูดเรื่องนี้เอาไว้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มีที่ สสร. เขาพูดทำนองว่าให้บันทึกเจตนารมณ์ที่อัน ปะหน้าไว้เลย และเสร็จแล้วเราได้มา Refer ทุกอันใหม่ ถ้าอันไหนยังไม่ก็ Mark ไว้ว่าอันนี้ยังเป็นที่ยังสงสัยอยู่ หรือว่าบางอันบอกว่าฝากเจตนารมณ์มันไม่ตรงกับเรื่องมันคนละเรื่องอย่างนี้เราก็บันทึกไม่ได้ รู้สึกมี

อนุ. บ้านทีกเจตนารมณ

ศิริพร ๒๑/๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

บางประเด็นถ้าผมจำไม่ผิด มันคนละเรื่องเลยไม่รู้เรื่องอะไรผมนี่ก็ไม่ออกแล้วตอนนี้ คือบอกบ้านทีกเจตนารมณแต่เป็นคนละเรื่องกับที่เขาถกกันนั้น เราก็ใส่ไม่ได้ใช่มั้ย

- ๒๒/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มาตรา ๙๒ หรือเปล่า หมายถึงว่า มติของสภาว่างรัฐธรรมนูญให้มาบันทึกเจตนารมณ์ เป็นรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๙ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ใช้อันนี้ใช้ใหม่ครับ เอาอย่างนี้ครับ แล้วเรามาเขียนหรือยังครับ แต่ว่าเราต้องเอารายงานการประชุมของสภาว่างรัฐธรรมนูญทั้งกองมาเช็ค แล้วก็ดึงออกมา แล้วก็ตีไว้ เช็คไว้อันนี้ทำแล้วนะ เพื่อให้เกิดความแน่ใจนี่คือระบบบริเตค อยากให้มีการรีเช็ค ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมันหลงไป ถึงบอกให้ดึงออกมา เรื่องนี้พูดไปแล้วหลายครั้งหลายหน อย่างที่ท่านประโคมก็คือว่า เราพับไว้ใช้ใหม่ครับ ก็แค่ไปดูในกองนั้น แล้วก็ทำเป็นตารางออกมา ตอนนั้นจำได้ว่าแนะนำให้ทำเป็นตารางออกมา ขออนุญาตหรือท่านนะครับว่า ในหน้า ๓๓๕ เป็นต้นไป ใช้คำว่า ดรรรชนี อยากจะขอเปลี่ยนไม่ให้เรียกว่า ดรรรชนี เรียกชื่ออย่างอื่น ชื่ออะไรก็ได้ที่ไม่ใช่คำว่า ดรรรชนี เพราะว่าคุณหญิงกุลทรัพย์บอกว่า นี่มันไม่ใช่ดรรรชนี เอาเรียกอย่างอื่น การอ้างอิงถึง ใช้คำว่า การอ้างอิง แทนได้ หรือเปล่า ไม่ใช่ดรรรชนี หน้า ๓๓๕ ที่เป็นตารางไม่ใช่ดรรรชนี

นายธราพงษ์ สุขมาก : ตารางใช้คำว่าอะไรครับ

ประธาน : อันนี้ไม่ใช่ดรรรชนี อย่างนี้ใหม่ครับว่าเป็นตารางเปรียบเทียบรายงานการประชุม สสร. กับตัวบทครับ ตารางเปรียบเทียบได้ใหม่ครับ ตารางเปรียบเทียบรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญกับการอภิปรายมาตราอะไรทำนองนี้นะครับ คือไม่ให้เรียกว่า ดรรรชนี ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คำว่า หน้านี้ หมายถึง หน้าในรายงานใช้ใหม่

ประธาน : หน้าในรายงานการประชุมของแต่ละครั้งครับ หน้าอะไรก็คือ หน้าอ้างอิงถึงรายงานการประชุมซึ่งพอเป็นฉบับสมบูรณ์ เลขหน้าไม่เลื่อนใช้ใหม่ครับ เลขหน้าเลื่อนหรือเปล่า อันนี้เลขหน้าจะเลื่อนอีก

นายธราพงษ์ สุขมาก : ของเราไม่เลื่อน ไม่เลื่อนอยู่แล้ว

ประธาน : ต้องถามเจ้าหน้าที่ครับ ถ้าเจ้าหน้าที่แก้เลขหน้าเลื่อนใช้ใหม่ครับ ขอทราบนิดหนึ่งนะครับ พอทราบใหม่ครับ ถ้าเวลาที่เลขหน้าที่อยู่ในตาราง ถ้าทางขอเลขเขาไปปรับแก้ตามมติ แล้วนี่เลขหน้าจะเลื่อนได้ใช้ใหม่ครับ พอรู้ใหม่ครับ หรือต้องไปถามพวกคุณนิสา มันจะเลื่อนใช้ใหม่ครับ ปัญหาก็คือว่า อันนี้เพื่อการทำงานของเรา ถ้าหน้ามันเลื่อนจะได้ดึงออก มันอยู่ที่ สสร. เขาจะแก้หรือเปล่า แล้วก็อยู่ที่โน่นเลยครับ อยู่ที่อนุกรรมการตรวจรายงานการประชุมเขาด้วย คือถ้าเลขหน้ามันไม่เป็นที่ยุติจะต้องดึงออก อันนี้ไม่ใช่ อันนี้เพื่อการทำงานเฉย ๆ แต่ไม่ใช่สิ่งที่จะปรากฏเป็นภาคผนวกเข้าไป ควรจะดึงออกครับ คือถ้าไม่อย่างนั้นไม่ต้องบอกเลขหน้า บอกว่ารายงานการประชุม จริง ๆ มันต้องเปลี่ยนใหม่ว่า มาตรานี้อยู่ในรายงานการประชุมครั้งที่เท่าไรมากกว่าใช้ใหม่ครับ เพราะว่าบางมาตราจะประชุมหลายครั้ง เปลี่ยนใหม่ได้ใหม่ครับ ไม่ต้องบอกระบุเลขหน้า แต่ระบุว่า แต่ละมาตราดูถึงคำปรารภแล้วก็เฉพาะกาล

อนุ. บันทึกเจตนารมณณ์
วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้า ๒๒/๒

ไปหมดด้วยนะครับ มีคำปรารภด้วย ผมเข้าใจว่าคำปรารภต้องพิจารณาด้วย แล้วก็ระบุว่าปรากฏใน
รายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญครั้งที่เท่าไร วันที่เท่าไร แค่นี้พอครับ เขียนช่องใหม่ ถ้าอย่างนี้
ไม่เสียงครับ ตารางแสดงได้ใหม่ครับ ตารางแสดงการอภิปรายขึ้นแปรญัตตินะครับ ตารางแสดงการ
อภิปราย การแปรญัตติหรือครับ อีกรึที่นะครับ คุณกบ ตารางแสดงอะไรนะครับ

นางสาวปรัชญาภรณ์ อมรเวช : ตารางแสดงการอภิปรายแปรญัตติของสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ

ประธาน : ตารางแสดงการอภิปรายแปรญัตติสภาว่างรัฐธรรมนูญ บางอันไม่ได้แปรญัตติ
ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : รายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ

ประธาน : รายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ดูวัตถุประสงค์แล้วคล้ายกับว่ามาตรา ๑ - ๗ นี้
พิจารณาวันที่เท่าไร สี่ลักษณะนั้น ที่นี้ปัญหาก็คือ ต้องไปเขียน คืออันนี้ไม่ต้องทำได้ใหม่ ถ้าทำก็ทำ
เป็นกรณีนี้ค้นเรื่องก็ โอ.เค. เช่น ก อย่างนี้ อย่าเพิ่งทำที่หลัง ก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่มแจกเราก็ไปทำกรณี
อีกทีหนึ่ง

ประธาน : โดยเฉพาะอย่างนี้นะครับว่า มันปรากฏในหมายเหตุในแต่ละมาตราอยู่แล้ว
ตรงนี้เราไม่ใส่ ไม่ต้องใส่นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แล้วก็อาจจะมีกรณีนี้ค้นเรื่อง ทำง่าย เดียวนี้ ก ข อะไร
นี่มันจะง่าย แต่เรามาพิมพ์ในเล่มนี้

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเขาเป็นอย่างนี้นะครับว่า เราไม่ใส่อันนี้นะครับ ที่นี้ผมเคยปรึกษา
ครับว่า เราจะต้องนัดประชุมครั้งต่อไปใหม่ครับ พอติดอนุกรรมการอยู่หลายท่าน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือที่อาจารย์พูดเมื่อกี้คือ กรณีที่เขาฝากให้บันทึก
เจตนารมณณ์ที่ว่าจะเช็คลิขสิทธิ์อีกครั้งหนึ่งว่า มันจะตกหล่นหรือไม่ ถ้าจะดูตรงนั้นก็คงให้นักวิชาการใช้เวลา
ไปตรวจสอบอีกทีหนึ่ง ถ้ามีก็อาจจะกลับมาประชุมอีกสักครั้งหนึ่ง แค่นั้นก็พอ ก็ถือว่าเรา โอ.เค. แล้ว
ใช่ไหมครับ ต้องเอาเข้าวิสามัญอีกไหมหรือว่าไม่ต้องแล้ว

ประธาน : ผมให้ทางคณะนักวิชาการนั้นทำไว้ประมาณสัก ๓ ชุด เพื่อมีคนเรียกจะขอดู
เพราะว่าเขาต้องไปทำนะครับ คงผลิตไม่ทันสำหรับทั้งคณะกรรมาธิการ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เข้าวิสามัญเราต้องเข้าไปเอาใหม่

ประธาน : คงจะเอาเข้าครับ คงจะเตรียมเอาไว้ แต่ที่จะเอาเข้าก็คือ ส่วนที่ผมไปร่างคำนำ
แล้วก็ข้อความเบื้องต้นจะมีเอาเข้าครับวันพรุ่งนี้ ซึ่งวันนี้ก็พิจารณายัดเยื้องไม่รู้จะทำเสร็จหรือเปล่า

อนุ. บันทึกเจตนาธรรมณ์

ธนัชญา ๒๒/๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

ถ้าอย่างนั้นวันนี้ขออนุญาตปิดประชุมนะครับ แล้วก็เรื่องการรับรองบันทึกการประชุมอะไรต่าง ๆ ยังไม่ต้อง
นะครับ เอาตามรูปแบบวิธีการสามารถทำได้อยู่สำหรับการประชุมหรือวิธีการอย่างอื่น ปิดประชุม แล้วก็ยังไม่
จำเป็นต้งนัดประชุมครั้งต่อไป ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข